UPPSALA
UNIVERSITET

چکّان گۆن پاسے

Chokkán gón pásé

نبیسۆک: کارینا جهانی و اَزیز بلۆچ

نکشکار: مهسا میر

Nebisók: Kárinná Jaháni o Aziz Balóch

Nakshkár: Mahsá Mir

چکّان گوّن پاسے

© کارینا جهانی، اَزیز بلوّچ

چاپلیّکه: 500

سال: 2016

شِنگ‌کار: اوپسالا یونیورسیٹی

Chokkán gón pásé

© Káriná Jaháni, Aziz Balóch

Cháplékah: 500
Sál: 2016
Shengkár: Department of Linguistics and Philology
Uppsala University

ISBN: 978-91-506-2652-0

Red o band رِد و بند

5 .... Mussá nabi o Hodáay gozhnagén bandah موسّا نبی و هُدائے گژنگیں بندہ

15 .... Gójok گۆجُک

31 .... Láliay chokkay sir لالیئے چُکّئے سیر

41 .... Shér o say hamdelén gók شێر و سئے همدلێن گۆک

47 .... Shayh Challi شئیه چَلّی

57 .... Tólagay bádsháhi تۆلگئے بادشاهی

67 ....Gwaská kay bandit? گوَسکا کئے بندیت؟

77 .... Wájah Panchkosh واجه پنچکُش

97 .... Konth Bibi کُنٹ بیبی

117 .... Bádsháh o azhdiá بادشاه و اَژدیا

موسّا نبی و هُدائے گژنگێن بندہ

ھستاَت رۆچے، ھستاَت رۆزگارے، نبی موسّائے زمانگا یک شُدیگێن مردمے اَت.

Mussá nabi o Hodáay gozhnagén bandah

Hastat róché, hastat rózgáré, nabi Mussáay zamánagá yak shodigén mardomé at.

یک رۆچے گۆن موسّا نبیا گوَشتی:

«موسّا، تئو هُدائے کِرّا که رئوئے، هدایا بگوَش که تهنا یک رۆچے منی لاپا چه نانا سێر بکنت.»

گوَشتی: «گوَشان.»

Yak róché gón Mussá nabiá gwashti:
“Mussá, taw Hodáay kerrá ke raway, Hodáyá begwash ke tahná yak róché mani lápá cha náná sér bekant.”

Gwashti: “Gwashán.”

موسّا نبی اۆدا هُدائے کِرّا که شت، گوَشتی: «او واجه هدا، تئیی انچێن بندهێا په تئو سلام دێم دات و گوَشتی: ‹تهنا یک رۆچ اے اُمرئے تها منی لاپا چه نانا سێر کن.›»

گوَشتی: «برئو بێچارگا بگوَش: ‹تئیی اُمرا بازَ کنان بله تئیی رۆزیگ کمّ اِنت. همے کمّێن رۆزیگا په تئیی اُمرا کارمرزَ کنان، تئو سێرَ نبئے.›»

موسّا نبی آتک و هدائے پئیگام و کلئوانی په بندها دات که: «او بنده! تئیی ربّا اے رنگ گوَشت، که تئیی اُمر باز اِنت و تئیی رۆزیگ کمّ. من همے کمّێن رۆزیگ په تئیی اُمرا گیشّێنتگ.»

آییا گوَشت: «نه، واجه هدایا بگوَش، من اے بازێن اُمرا نلۆٹان، سێری و مرک یکبرے. منا سێر کن. منی رۆزیگا یکبرا بدئے، منَ وران، من اُمرَ نلۆٹان.»

Mussá nabi ódá Hodáay kerrá ke shot, gwashti: “Oo wájah Hodá, tai anchén bandahéá pa taw salám dém dát o gwashti: ‘Tahná yak róch é omray tahá mani lápá cha náná sér kan.’”

Gwashti: “Beraw bécháragá begwash: ‘Tai omrá báza kanán, bale tai rózig kamm ent. Hamé kammén rózigá pa tai omrá kármarza kanán, taw séra nabay.’”

Mussá nabi átk o Hodáay paygám o kolawi pa bandahá dát ke: “Oo bandah! Tai rabbá é rang gwasht, tai omr báz ent o tai rózig kamm. Man hamé kammén rózig pa tai omrá gisshéntag.”

Áiá gwasht: “Na, wájah Hodáyá begwash, man é bázén omrá nalóthán, séri o mark yakbaré. Maná sér kan. Mani rózigá yakbará beday, mana warán, man omra nalóthán.”

موسّا شت و گوْن هدایی گوَشت. هدایا گوَشت:

«موسا برئو، آییئے روْزیگ پلان سنگئے چیْرا یکجاه ایْر اِنت. برئو و پیْشی بدار، اُمر که نلوْٹیت، یک روْچئے تها هرچوْن که لوْٹیت بوارت.»

Mussá shot o gón Hodái gwasht. Hodáyá gwasht:
“Mussá, beraw áiay rózig plán sengay chérá yakjáh ér ent. Beraw o péshi bedár, omr ke nalóthit, yak róchay tahá harchón ke lóthit bwárt.”

موسّایا آ مرد آورت و پێشی داشت و گوَشتی:
«هدایا گوَشتگ تئیی رۆزیگ اے سنگئے چێرا اێر اِنت.»

موسّا وت شت، تان سنگی چِست کرت، دیستی که مزنێن زرّے اِشیئے چێرا اِنت. اے بندها زرّ زرتنت و آتک بازارا.

Mussáyá á mard áwort o péshi dásht o gwashti:
“Hodáyá gwashtag tai rózig é sengay chérá ér ent.”

Mussá wat shot, tán sengi chest kort, disti ke mazanén zarré eshiay chérá ent. É bandahá zarr zortant o átk bázárá.

چنکه وهدے گژنگ و دلاپ اَت. همے هر وَرَگ و هر نیبگے که دیستی، زرت و وارتی. آهرا همینچک وارتی که لاپی نساچت. یک کمّیَن زرّے مَنت.

گوَشتی: یارَه، من وه مران، منی اُمر اۆشتاتگ. منی رۆزیگ همِش اِنت که من یکبرا وارت. بِلّ، همشان هدائے راها دئیان.

Chenka wahdé gozhnag o deláp at. Hamé har warag o har nibagé ke disti, zort o wárti. Áherá haminchok wárti ke lápi nasáchet. Yak kammén zarré mant.

Gwashti: “Yára, man wa merán, mani omr óshtátag. Mani rózig hamesh ent ke man yakbará wárt. Bell, hameshán Hodáay ráhá dayán.”

گۆن وتی گوَشت: «من که اِنشپی مران.» گڑا زرّی زرت و پکیر و بیّچارگ و چۆرئوانا داتنت.»

Gón wati gwasht: “Man ke enshapia merán.” Gorhá zarri zort o pakir o bécbárag o chórawáná dátant.

آ شپا مرک نیاتک، بله گژن پدا آتک.

گوَشتی: «نون چۆن بکنان؟ رۆزیگ وه هما اَت که من وارت. مَنتگێن هم داتنت هدائے راها. تان پدا برئوان، هما سنگئے چێرا هاکانی تها بپٹّان، بلکێن یک گونڈێن زرّے مَنتگ.»

آتک، سنگی چِست کرت، دیستی که ده بار گێشتر زرّ سنگئے چێرا اِنت. آیئے باور و ایمان هم کامل بوت. گوَشتی: «اے جوانێن سئودایے.»

زرتی، بازێن زرّے هرچ کرت و وارتی و مَنتگێنی هدائے راها داتنت.

Á shapá mark nayátk, bale gozhn padá átk.

Gwashti: “Nun chón bekanán? Rózig wa hamá at ke man wárt. Mantagén ham dátant Hodáay ráhá. Tán padá berawán, hamá sengay chérá hákáni tahá bepatthán, balkén yak gwandhén zarré mantag.”

Átk, sengi chest kort, disti ke dah bár géshter zarr sengay chérá ent. Áiay báwar o imán ham kámel but. Gwashti: “É jwánén sawdáé.”

Zorti, bázén zarré harch kort o wárti o mantagéni Hodáay ráhá dátant.

اے دگه هپتگئے تها شت و پدا دیستی که بیست آنکس اَنت. آهرا، اے جهانئے مسترێن باپاری و تاجر جۏڑ بوت. کُلّێن جهانئے تاجر بوت. مِرَگئے بدلا تاجر بوت.

موسّا نبی یک رۏچے گۏنی ڈیکّ وارت و گوَشتی:

«تئو پلانی نهائے؟ زندگ ائے؟»

«هستان.»

«تئو نمُرتئے؟»

É dega haptagay tahá shot o padá disti ke bist ánkas ant. Áherá, é jahánay masterén bápári o tájer jórh but. Kollén jahánay tájer but. Meragay badalá tájer but.

Mussá nabi yak róché góni dhikk wárt o gwashti:

“Taw peláni naay? Zendag ay?”

“Hastán.”

“Taw namortay?”

«بیا که من اے رنگ و ڈئولێن سئودایے زرتگ. من په هدایا یکّے دئیان و آ منا دهَ دنت. من سدَ دئیان، آ منا هزارَ دنت. من کُلّێن جهانئے تاجر آن.» «بےشکّ که اگن په هدایا یکّے بدئیئے، هدا دهَ دنت. اگن ده بدئیئے، سدَ دنت.»

اے واجه موسّا هدائے نبیئے کسّه اَت.

“Byá ke man é rang o dhawlén sawdáé zortag. Man pa Hodáyá yakké dayán o á maná daha dant. Man sada dayán, á maná hazára dant. Man kollén jahánay tájer án.” “Béshakk ke agan pa Hodáyá yakké bedayay, Hodá daha dant. Agan dah bedayay, sada dant.”

É wájah Mussá, Hodáay nabiay kessah at.

گۆجُک

هستاَت رۆچے، هستاَت رۆزگارے، هستاَت یک پۆریاگرے. آیئے جَنا چُکَّ نبوت. پمێشکا پۆریاگر سَکّ گمیگ اَت. یک رۆچے شت و یک پیر و دربێشیئے کِرّا مئیار بوت.

پیرا گوَشت: «او مرد! تئو کئے ائے اِدا کپتگئے؟»

گوَشتی: «او واجه! منی بَهت کپتگ و منا زهگَ نبیت.»

پیرا گوَشت: «شرّ اِنت، تئو اے لَٹّا بزور برئو و آ سۆپئے ڈْرچکا بجن. یک سۆپے که کپیت، وتی جنا بدئے.»

پۆریاگر شت، سۆپئے ڈْرچکا لٹّی جت، یک سۆپے کپت، سۆپی زرت و لۆگا آتک. وتی جَنی تئوار کرت و گوَشتی: «یک پیرێا منا دم جتگێن سۆپے داتگ، بیا و بوَری.»

Gójok

Hastat róché hastat rózgáré, hastat yak puryágeré. Áiay janá chokka nabut. Paméshká puryáger sakk gamig at. Yak róché shot o yak pir o darbéshéay kerrá mayár but.

Pirá gwasht: “Oo mard! Taw kay ay edá kaptagay?”

Gwashti: “Oo wájah! Mani baht kaptag o maná zahga nabit.”

Pirá gwasht: “Sharr ent, taw é latthá bezur o beraw á sópay drachká bejan. Yak sópé ke kapit, wati janá beday.”

Puriáger shot, sópay drachká latthi jat, yak sópé kapt, sópi zort o lógá átk. Wati jani tawár kort o gwashti: “Yak piréá maná dam jatagén sópé dátag, byá o bwari.”

جنا گوَشت: «هموْدا بانداپر و ڈْرنگئے سرا ایْری کن که من دستگٹّ آن. آرتا ترَّ کنان و کایان. تئو برئو کمّے آپ بیار.»

پوْریاگرا کَلّی زرت و آپئے کشّگا شت. شنِکے گسا پترت. پوْریاگر آتک چارتی، سوْپی ندیست. جنی تئوار کرت و جُستی گپت: «سوْپِت وارت؟»

«نه، من نوارتگ.»

«گڑا کجا گار بوت؟»

«من شنِک دیست که گِسا پُترت.»

پوریاگرا پَٹِّت و شنِکی در گیْتک، دستی شنِکئے نُکّا کرت، یک تریشکے کشّت و جنا داتی. جنیْنا هم آ تریشک وارت.

Janá gwasht: “Hamódá bándápar o drangay sará éri kan ke man dastgatth án. Ártá tarra kanán o káyán. Taw beraw kammé áp byár.”

Puriágerá kalli zort o ápay kasshagá shot. Sheneké gesá potert. Puryáger átk ch※reti, sópi nadist. Jani tawár kort o josti gept: “Sópet wárt?”

“Na, man nawártag.”

“Gorhá kojá gár but?”

“Man shenek dist ke gesá potert.”

Puriágerá patthet o sheneki dar gétk, dasti shenekay nokká kort, yak trishké kasshet o janá dáti. Janéná ham á trishk wárt.

دێرے نگوَست و جنئے لاپ پُرّ بوت. نُه ماها رند، چِلّگیئے ماه و روْچ رَست، پوْریاگر شت بازارا و هلکئے جنبوْگی آورت. بازێن همساهگ و زال و بولّے مُچّ بوتنت. جنێن که ناوَشّ بوت، دیستی نُنُّک گوْجے. گڑا گوْجُک زوت زوت لِپتک و بونڈّلکانی چیڑا پترت. نِشتگێن جنێن سجّهێن جِست و شتنت، هر یکّا همے هال و هبر سر کرت که پوْریاگرئے جَنئے نُنُّک گوْجے بوتگ. رندا هچکَسا دگه برے چه پوْریاگرئے بزّگێن جنا جُست و پُرسے نکرت.

Déré nagwast o janay láp porr but. Noh máhá rand, chellagiay máh o róch raset, puriáger shot bázárá o halkay janbógi áwort. Bázén hamsáheg o zál o bullé mocch butant. Janén ke náwassh but, disti nonnok gójé. Gorhá gójok zut zut leptak o bunddhalakáni chérá potert. Neshtagén janén sajjahén jest o shotant, har yakká hamé hál o habar sar kort ke puriágeray janay nonnok gójé butag. Randá hechkasá dega baré cha puriágeray bazzagén janá jost o porsé nakort.

پۆریاگرا گوَشت: «بلّ هرچے که بوتگ بوتگ، منیگ اِنت.» ماه و سال گوَستنت و گۆجُک هم آیانی گِسا مزن بوت.

تان یک رۆچے گۆجُک شت و دیستی که یک بلُّکے نِشتگ و شیر و شیلّانچ اڈّٰ کنت. گۆجُکا وتا پہ یک زِکّیئے تهرا کرت.

بلُّکئے چم که په زِکّا کپت گوَشتی: «هُدائے هئیرات باتان! چۆنێن شرّێن زِکّے اێر اِنت.» زِکّی زرت و وتی درستیگێن رۆگنی آییئے تها مان کرتنت و جندی شت و یک چیزّے گوَپگا دستگٹّ بوت.

گۆجُک چه همۆدا لێٹ وران لێٹ وران وتی گِسا آتک و گوَشتی: «ماتی ماتی، کُٹّا پَچ کن!» ماتا هم وتی کُٹّ داشت و گۆجُکا چه رۆگنا پُر کرت.

نون ماتا گوَشت: «نَدر آن په وتی لۆنڈێن گۆجُکا، برئو نون گوازی کن!»

Puriágerá gwasht: “Bell harché ke butag butag, manig ent.” Máh o sál gwastant o Gójok ham áyáni gesá mazan but.

Tán yak róché Gójok shot o disti ke yak balloké neshtag o shir o shilánch addha kant. Gójoká watá pa yak zekkéay tahrá kort.

Ballokay chamm ke pa zekká kapt gwashti: “Hodáay hayrát bátán! Chónén sharrén zekké ér ent.” Zekki zort o wati drostigén rógeni áiay tahá mán kortant o jendi shot o yak chizzé gwapagá dastgatth but.

Gójok cha hamódá léth warán léth warán wati gesá átk o gwashti: “Máti máti, kotthá pach kan!” Mátá ham wati kotth dásht o Gójoká cha rógená porr kort.

Nun mátá gwasht: “Nadr án pa wati lóndhén Gójoká, beraw nun gwázi kan!”

دگه یک رۆچے گۆجُک شت اَنبارا و گوَندو دئیان وتا په یک گْوالگیٚئے تهرا در آورتی. اَنباردارا دیست و گوَشتی: «اُه، چۆنیٚن جوانیٚن گْوالگے!» گڑا زرتی و چه دان و گَلّٰها پُرّی کرت. گوالگی گۆکئے پُشتا اِشت و گِسا برت.

شَپا گۆجُک لیٚٹ وران لیٚٹ وران لۆگا شت و گوَشتی: «ماتی ماتی، کُٹّا پَچ کن!» ماتا زانت و کُٹّی پَچ کرت و گۆجُکا سجّهیٚن دان وگَلّٰه ماتئے کُٹّا ریٚتکنت. ماتا گوَشت: «گۆجُک، منا شنکرت جت که نَدر باتان په وتی دُرّیٚن گۆجُکا.»

Dega yak róché Gójok shot anbárá o gwandu dayán watá pa yak gwálagéay tahrá dar áworti. Anbárdárá dist o gwashti: “Oh, chónén jwánén gwálagé!” Gorhá zorti o cha dán o gallahá porri kort. Gwálagi gókay poshtá esht o gesá bort.

Shapá gójok léth warán léth warán lógá shot o gwashti: “Máti máti, kotthá pach kan!” Mátá zánt o kotthi pach kort o Gójoká sajjahén dán o gallah mátay kotthá rétkant. Mátá gwasht: “Gójok, maná shanket jat ke nadr bátán pa wati dorrén Gójoká.”

دگه یک رۆچے گۆجُک شت نا و هُرماگی باگێا مان بوت و وتا په کَتِلێئے تهرا در آورتی. باگپانا دیست و چه نایا پُرّی کرت و گۆن پَهرے لۆگا برت.

شپ که بوت، پدا گۆجُک لیٚٹ وران لیٚٹ وران لۆگا آتک و گوَشتی: «ماتی ماتی، کُٹّا دار!» ماتا وتی کُٹّ داشت، سجّهیٚن هرماگی ایٚر کرتنت و گوَشتی: «وتی گۆجُکئے کئولیگ باتان.»

یک رۆچے هم گۆجُک شت کهن‌آپئے سرا و وتا په یک زرّیٚن سندوکیٚئے تهرا در آورتی. بادشاه و وزیرئے جنک په سر و جانئے شۆدگا آتکنت. دیستِش که چۆنیٚن جوانیٚن سندوکے ایٚر اِنت. هر دوێنان وتی زَرّ و سُهر و تلاهیٚن سَهت و زیٚور کشّتنت و سندوکا اِشتنت و وت آپبازیا گُلایٚش بوتنت.

Dega yak róché Gójok shot ná o hormági bágéá mán but o watá pa kateléay tahrá dar áworti. Bágpáná dist o cha náyá porri kort o gón pahré lógá bort.

Shap ke but, padá Gójok léth warán léth warán lógá átk o gwashti: “Máti máti, kotthá dár!” Mátá wati kotth dásht, sajjahén hormági ér kortant o gwashti: “Wati Gójokay kawlig bátán.”

Yak róché ham Gójok shot kahnápay sará o watá pa yak zarrén sandukéay tahrá dar áworti. Bádsháh o waziray jenek pa sar o jánay shódagá átkant. Distesh ke chónén jwánén sanduké ér ent. Har doénán wati zarr o sohr o telahén saht o zéwar kasshetant o sanduká eshtant o wat ápbáziá goláésh butant.

جانِش که شُشت و آتکنت، دستش جت که سندوکا پَچ کننت، بله هر چے وسّ کرتش دیستِش که پَچ نبیت. په سنگ و ڈۆکِش جت، سندوک پَچ نبوت. بےوسّ بوتنت، سندوکِش مۆلدیٔے بڈّا دات و بادشاهئے ماڑیا شتنت. اۆدا هم وسِّش کرت، پَچ نبوت. بادشاهئے جنکا گوَشت: «اِنشپی بِلّیٛتی، باندا اُستایے کاریٛن تان ببُرّیتی.» گڑا سندوکِش ایٛر کرت.

Jánesh ke shosht o átkant, dastesh jat ke sanduká pach kanant, bale har ché wass kortesh, distesh ke pacha nabit. Pa seng o dhókesh jat, sanduk pach nabut. Béwass butant, sandukesh móledéay baddhá dát o bádsháhay márhiá shotant. Ódá ham wassesh kort, pach nabut. Bádsháhay jeneká gwasht: “Enshapi belléti, bándá ostáé kárén tán beborriti.” Gorhá sandukesh ér kort.

گۆجُکا دگه هم وتا لیٹ وران لیٹ وران په وتی گسا رسیٚنت و گوَشتی: «ماتی ماتی، کُٹّا دار!» ماتا کُٹّ داشت و درستیگیٚن زرّ و سُهر و سَهت و زیٚور مان کرتنت. اے رندا، ماتا گیٚشتریٚن نَدر و کربانے کرت.

یک رۆچے، هلکئے جنک په سئیلا در کپتنت و گوَشتِش: «گۆجُک! تئو په زَنپد و کُٹِنگئے چِنَگا کائے؟» گۆجُکا گوَشت: «هئو کایان. شما رهادگ گریٚت، منَ کایان.»

گۆجُک رندترے سر گپت. جنک لئیلَڈُک لاڈُک جنان شتنت جۆ و ملپدان سر بوتنت. هر یکّا وتی کارچ کشّت و چمبر و زنپدانی چِنَگا لگّتنت، بله گۆجُک شت درچک و بوچّانی ساهگا نِشت.

Gójoká dega ham watá léth warán léth warán pa wati gesá rasént o gwashti: “Máti máti, kotthá dár!” Mátá kotth dásht o drostigén zarr o sohr o saht o zéwar mán kortant. É randá, mátá géshterén nadr o korbané kort.

Yak róché, halkay jenek pa saylá dar kaptant o gwashtesh: “Gójok! Taw pa zanpad o kothengay chenagá káay?” Gójoká gwasht: “Haw, káyán. Shomá rahádag gerét, mana káyán.”

Gójok randteré sar gept. Jenek layladhok ládhok janán shotant jó o malpadán sar butant. Har yakká wati kárch kasshet o chambar o zanpadáni chenagá laggetant, bale Gójok shot drachk o bucchání sáhegá nesht.

جنکان گوَشت: «گوْجُک جان! اگن تئو چمبر و اگالینچَ نچِنئے، گڑا بزان که ما ترا چیزّے ندئییْن.» گوْجُکا گوَشت: «من کمُّکے رندترَ چِنان، نون گرم اِنت.»

Jenekán gwasht: “Gójok ján! Agan taw chambar o agálincha nachenay, gorhá bezán ke má tará chizzé nadayén.” Gójoká gwasht: “Man kammoké randtera chenán, nun garm ent.”

بیٚگاها جنک بِر گشتنت و هلکئے نزیکّا رَستنت. گوٚجُکا گوَشت: «منا یک کمُّکے چمبر بدئییٚت، اگن نه، من شمئے شلوارانی تها پُتران.» جنکان گوَشت: «برئو همانگر گم بئے گندَه زات!»

گوٚجُکا کُپ کرت و جنکانی درنیاما شت و چه هر یکّے مُٹّے مُٹّے زرت و لوٚگا شت و گوَشتی: «ماتی ماتی! کُٹا دار!» ماتا کُٹّ پَچ کرت و کُٹّی چه چمبرا پُرّ بوت. ماتا چُکرت و نَدر و کُربان کرت.

Bégáhá jenek ber gashtant o halkay nazziká rasetant. Gójoká gwasht: “Maná yak kammoké chambar bedayét, agan na, mán shomay shalwáráni tahá poterán.” Jenekán gwasht: “Beraw hamángor gom bay gandah zát!”

Gójoká kop kort o jenekáni darnyámá shot o cha har yakké motthé motthé zort o lógá shot o gwashti: “Máti máti, kotthá dár”! Mátá kotth pach kort o kotthi cha chambará porr but. Mátá chokket o nadr o korbán kort.

گۆجُک یک رۆچے نِشت و پگری کرت که بارێن دگه کجا نشُتگان؟ یکبرا هئیالا کپت که: «مرۆچی مدرسَها برئوان، بلکێن چیزّے بیاران.» نون مدرسهئے کِرّا شت و وتا ترْشت و لگنێئے تهرا کرتی.

سجّهێن بچک وانگا اتنت، یکّے چُرّۆا گپت، تانکه دیستی لگنے اێر اِنت، اینگر و آنگری چارت و دیستی کَس نێستاِنت، لَگن و دلّۆئے تها چُرّۆی کرت و شت. دومی بچک آتک، سئیمی و چارمی هم آتکنت، دلّۆ سرّێچ بوت. گۆجُک لۆگا شت و گوَشتی: «ماتی ماتی، کُٹّا دار!»

Gójok yak róché nesht o pegri kort ke bárén dega kojá nashotagán? Yakbará hayálá kapt ke: “Maróchi madrasahá berawán, balkén chizzé byárán.” Nun madrasahay kerrá shot o watá trasht o laganéay tahrá korti.

Sajjahén bachak wánagá atant, yakké chorróá gept. Tánke disti lagané ér ent, ingor ángori cháret o disti kas néstent, lagan o dallóay tahá chorrói kort o shot. Domi bachak átk, saymi o cháromi ham átkant, dalló sarréch but. Gójok lógá shot o gwashti: “Máti máti, kotthá dár!”

ماتا هم وشّ وشّا وتی کُٹّ داشت. گۆجُکا هم چُرّۆ ماتئے کُٹّا چپّیگ کرتنت. ماتا که چُش دیست، گۆجُکی شرّێن رِهت و پێچے گپت، چونڈُکے پاچِت و گیرّ و چپانٹی جت. رندا پت آتک و آییا هم وتی چَوَٹّ په گۆجُکا چپی راستی کرتنت. نون گۆجُکا وتی دلا گوَشت: «من وتی لَٹّئے بێرا و کئوشانی بدلا گران.»

Mátá ham wassh wasshá wati kotth dásht. Gójoká ham chorró mátay kotthá chappig kortant. Mátá ke chosh dist, Gójoki sharrén reht o péché gept, chundhoké páchet o girr o chapánthi jat. Randá pet átk o áiá ham wati chawatth pa Gójoká chappi rásti kortant. Nun Gójoká wati delá gwasht: “Man wati latthay bérá o kawsháni badalá gerán.”

دومی رۆچا وتا په هرێئے تهرا کرت و مدرسها شت. گۆن وتی گوَشت: «هر بچکے سوار بوت، آییئے سر و سرێنا پرۆشان.» بچک که چُٹّی بوتنت، دیستِش یک هرے اۆشتاتگ. پانزده بیست بچک هرئے پُشت و سر و گردنا سوار بوتنت، بازێنیا هرئے لِٹّک گپت و بیچارگێن هرِش وار و بزّگ کرت. نون گۆجُکا وتی دلا گوَشت: «من تان زندگ آن دگه برے بچکّانی هدّا نرئوان.»

دگه یک رۆچے گۆجُک شت و بکّالیئے دکّانا پُترت. بکّال وتی زرّان هساب کنگا اَت. گۆجُکا زوت زوت یکّے چیر دات. بکّالا که زرّ چارتنت، هئیران مَنت که یکّے چه اے زرّان چے بوت؟

Domi róchá watá pa haréay tahrá kort o madrasahá shot. Gón wati gwasht: “Har bachaké swár but, áiay sar o sréná próshán.” Bachak ke chotthi butant, distesh yak haré óshtátag. Pánzdah bist bachak haray posht o sar o gardená swár butant, bázénéá haray letthek gept o bécháragén haresh wár o bazzag kort. Nun Gójoká wati delá gwasht: “Man tan zendag án dega baré bachakáni haddá narawán.”

Dega yak róché Gójok shot o bakkáléay dokkáná potert. Bakkál wati zarrán hesáb kanagá at. Gójoká zut zut yakké chér dát. Bakkálá ke zarr cháretant, hayrán mant ke yakké cha é zarrán ché but?

جستی کرت: «گۆجُک! اے زرّ تئو زرتگ؟»

«نه، من نزرتگ.»

Josti kort: “Gójok! É zarr taw zortag?”
“Na, man nazortag.”

اے گوَشتی و کُپّی کرت بکّالئے شلوارا پُترت. بیٚچارگیٚن بکّال چه ترسا جاه په جاه مُرت. نون بکّالئے درستیگیٚن هستی و سامانی کمُّک کمُّک برت و لوٚگا سر کرتنت. مات و پت مالدار و سیٚر و سراگاه بوتنت.

من چه همدا گوٚن اتان. چه بکّالئے مال و هستیا گوٚجُکا دات منا زرّے، چه زرّا من گِپت هِرّے، هِرّ جُرّیٚا کپت و مُرت، من وتی چادر چنڈِّت و بڈّا جت و دست هوٚرک و هالیگا لوٚگا پِر ترّتان.

É gwashti o koppi kort bakkálay shalwárá potert. Bécháragén bakkál cha torsá jáh pa jáh mort. Nun bakkálay drostigén hasti o sámáni kammok kammok bort o lógá sar kortant. Mát o pet máldár o sér o sarágáh butant.

Man cha hamedá gón atán, cha bakkálay mál o hastiá Gójoká dát maná zarré, cha zarrá man gept herré, herr jorréá kapt o mort, man wati cháder chandhet o baddhá jat o dast hórk o háligá lógá per tarretán.

لالیئے چُکّئے سیر

تھلیّن تمباک، شیرکنیّن ھُرماگ، شپ جاہ و رۆچ جاہ، شھرے گِر و شھرے بِلّ، آشکانِ بیّدل.

ھستأت رۆچے، ھستأت رۆزگارے، ھستأت بَلّیے، بلُّکا ھستأت یک بُزے و یک گُربگے. بیّچارگیّن بلُّکا ھر وھدے کہ وتی یکّیّن بُزئے شیرَ دُشتنت، شیری مان بُنداما اِشتنت تان مَستگ بنت و نان و مَستگے بوارت.

Láliay chokkay sir

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat ballié, balloká hastat yak bozé o yak gorbagé. Bécháragén balloká har wahdé ke wati yakkén bozay shira doshtant, shiri mán bondámá eshtant tán mastag bant o nán o mastagé bwárt.

گربگُک هم مزن بوت و په بلّکئے دپار و چانوگان سیٚرَ نبوت. کم کما زانتی که بلُّک شیران کُجا چیٚرَ دنت و پناهَ کنت. گڑا چه شُدئے هلاهوٚشا چیٚر بوت و لَهمُک لَهمُک، چه بلّیئے شیران کمُّکے وارتی.

سباها، بلّیا بُندام پَچ کرت و دیستی که شیر باز کمتر اَنت. هرچے چارتی و پگری جت، اگلی په جاهے نرَست، مدام گوٚن وت همے پگرا اَت که اِدا بگئیر چه من و چه اے بےوسّیٚن پشّیا دگه کَسّے نیٚست، گڑا اے شیران کئے اِنت که وارت؟

یک روٚچے شت و گندلانی پُشتا چیٚر بوت. گربگُکا هم دیٚر نکرت و زوت زوت تهتئے چیٚرا شت و بُندامئے شیرانی کَلپّگا درِکّت. انگت په شرّی سیٚر نهاَت که بلّیا گپت و نهرّان بست.

Gorbagok ham mazan but o pa ballokay dapár o chánugán séra nabut. Kam kamá zánti ke ballok shirán kojá chéra dant o panáha kant. Gorhá cha shoday haláhóshá chér but o lahmok lahmok, cha balliay shirán kammoké warti.

Sabáhá, balliá bondám pach kort o disti ke shir báz kamter ant. Harché cháreti o pegri jat, agli pa jáhé naraset, modám gón wat hamé pegrá at ke edá bagayr cha man o cha é béwassén pesshiá dega kassé nést, gorhá é shirán kay ent ke wart?

Yak róché shot o gandaláni poshtá chér but. Gorbagoká ham dér nakort o zut zut tahtay chérá shot o bondámay shiráni kalappagá drekket. Angat pa sharri sér naat ke balliá gept o neherrán bast.

هرچے میو میو کرتی پایدگے نیٚستاَت، بلّیا جت و پرِتک و گوَشتی: «منی شیرانَ وریٔے و منی بُنداما سِلّ کنئے؟ بدار، باریٚن که من ترا چے کنان؟ اگن تئیی دمبُن نبُرِّت، بزان شرّیٚن ماتیٚا آورتگئے. تان دگه برا گربگے چُشیٚن گُه موارت و سجّھیٚن چه تئو پنت بگرنت.»

بیٚچارگیٚن گربگ میو میو کنان اَت که بلّکا دُمب بُرِّت.

Harché miu miu korti payedagé néstat, balliá jat o pretk o gwashti: “Mani shirána waray o mani bondámá sella kanay? Bedár, bárén ke man tará ché kanán? Agan tai dombon naborret, bezán sharrén mátéá áwortagay. Tán dega bará gorbagé choshén goh mawárt o sajjahén cha taw pant begerant.”

Bécháragén gorbag miu miu kanán at ke balloká domb borret.

کمُّکے وهد نگوَست که بازارا، لالیئے چُکّئے سیر و آروْس مَچّت، میْتگئے گربگان هم شئور کرت که بلّیئے گربگُکا گوْن وت بزورنت و په لالیئے چُکّئے سیرا ببرنت. بلّیئے جاگها که رَستنت دیستِش گربگک، گریْوان و نالان پیْداک اِنت. جستِش کرت: «هان باریْن؟ تئیی دمبُکا چے بوتگ؟ بے دمبا بازارا چوْن زاهر بوتَ کنئے؟ برئو زوت بلّیئے گوَرا پریات و زاریے بکن، بلکیْن دمبُکی جاهے نه جاهے ایْر کرتگ.»

گربگُک گوْن یک هِجالتی و سرجهلیے بلّکئے کِرّا شت و گوَشتی: «بَلّی بَلّی! دگه برے چشیْن ردَ نجنان، په هُدا چار و منی دمبُکا بدئے، دمبا په دمبَ بندان و رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» بلّیا گوَشت: «تئو ائولا منی وارتگیْن شیران بیار، من ترا دمبا دئیان.»

Kammoké wahd nagwast ke bázárá, Láliay chokkay sir o árós macchet, métagay gorbagán ham shawr kort ke balliay gorbagoká gón wat bezurant o pa Láliay chokkay sirá bebarant. Balliay jágahá ke rasetant distesh gorbagok, gréwán o nálán pédák ent. Jostesh kort: “Hán bárén? Tai domboká ché butag? Bé dombá bázárá chón záher buta kanay? Beraw zut balliay gwará peryát o zárié bekan, balkén domboki jáhé na jáhé ér kortag.”

Gorbagok gón yak hejálati o sarjahlié ballokay kerrá shot o gwashti: “Balli, balli! Dega baré choshén rada najanán, pa Hodá chár o mani domboká beday, dombá pa domba bandán o rawán Láliay chokkay sirá.” Balliá gwasht: “Taw awalá mani wártagén shirán byár, man tará dombá dayán.”

گربگُکا شئور کرت گهتر اِنت بزوئے کِرّا برئوت و وتی برّتگێن دمبا پێش بداریت و نالگ و پریاتے بکنت، بلکێن کمُّکے شیر آییا بدنت. گۆن اے شئورا، نون شت بُزوئے کِرّا و گوَشتی: «بزو بزو! شیر دئے، شیرا دئیان بلّیا، بلّی منا دمب دنت، دمبا په دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» بُزوا گوَشت: «منا کُنری ٹالے دئے.»

Gorbagoká shawr kort, gehter ent bozuay kerrá berawt o wati borretagén dombá pésh bedárit o nálag o peryáté bekant, balkén kammoké shir áiá bedant. Gón é shawrá, nun shot bozuay kerrá o gwashti: “Bozu bozu! Shir day, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.” Bozuá gwasht: “Maná konari thálé day.”

گربگ شت کُنرا گوَشتی: «کُنر کُنر! ٹال دئے، ٹالا دئیان بزوا، بُزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بلّیا، بلّی منا دمب دنت، دمبا پہ دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» کُنرا گوَشت: «کُدام دئے تان کہ کپۆت بیاینت منی سرا بنندنت. گڑا من ترا ٹالے دئیان.»

گربگ شت کپۆتئے گوَرا و گوَشتی: «کپۆت کپۆت! کدامے دئے، کدام دئیان کنارا، کنار منا ٹال دنت، ٹالا دئیان بُزوا، بُزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بَلّیا، بَلّی منا دُمب دنت، دمبا پہ دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» کپۆتا گوَشت: «دان دئے.»

Gorbag shot konará gwashti: “Konar, konar! Thál day, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.” Konará gwasht: “Kodámé day tánke kapót byáyant mani sará benendant, gorhá man tará thalé dayán.”

Gorbag shot kapótay gwará o gwashti: “Kapót, kapót! Kodám day, kodám dayán konárá, konár maná thál dant, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.” Kapótá gwasht: “Dán day.”

گربگ شت زمینی گوَشت: «زمین زمین! دان دئے، دانا دئیان کپۏتا، کپۏت منا کدام دنت، کدام دئیان کنارا، کنار منا ٹاڵ دنت، ٹالا دئیان بُزوا، بُزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بَلّیا، بَلّی منا دمب دنت، دمبا په دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.»
زمینا گوَشت: «آپ دئے.»

Gorbag shot zemini gwasht: “Zemin, zemin! Dán day, dáná dayán kapótá, kapót maná kodám dant, kodám dayán konárá, konár maná thál dant, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.” Zeminá gwasht: “Áp day.”

گربگ شت کَهنا گوَشتی: «کهن کهن! آپ دئے، آپا دئیان زمینا، زمین منا دان دنت، دانا دئیان کپۆتا، کپۆت منا کدام دنت، کدام دئیان کنارا، کنار منا ٹال دنت، ٹالا دئیان بُزوا، بزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بَلّیا، بَلّی منا دمب دنت، دمبا په دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» کَهنا گوَشت: «بَردے دئے، من بار گپتگان.»

نون گربگ اُستادئے کِرّا شت: «اُستاد اُستاد! بردے دئے، بردا دئیان په کهنا، کهن منا آپ دنت، آپا دئیان زمینا، زمین منا دان دنت، دانا دئیان کپۆتا، کپۆت منا کدام دنت، کدام دئیان کنارا، کنار منا ٹال دنت، ٹالا دئیان بزوا، بزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بَلّیا، بَلّی منا دمب دنت، دمبا په دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.» اُستادا گوَشت: «شدیگ آن، برئو په من نا بیار.»

Gorbag shot kahná gwashti: “Kahn kahn! Áp day, ápá dayán zeminá, zemin maná dán dant, dáná dayán kapótá, kapót maná kodám dant, kodám dayán konárá, konár maná thál dant, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.” Kahná gwasht: “Bardé day, man bár geptagán.”

Nun gorbag ostáday kerrá shot: “Ostád ostád! Bardé day, bardá dayán pa kahná, kahn maná áp dant, ápá dayán zeminá, zemin maná dán dant, dáná dayán kapótá, kapót maná kodám dant, kodám dayán konárá, konár maná thál dant, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán rawán Láliay chokkay sirá.” Ostádá gwasht: “Shodig án, beraw pa man ná byár.”

گربگ شت مچّئے کِرّا، گوَشتی: «مچّ او مچّ! نا دئے، نایا دئیان اُستادا، اُستاد منا برد دنت، بَردا دئیان پہ کھنا، کھن منا آپ دنت، آپا دئیان زمینا، زمین منا دان دنت، دانا دئیان کپۆتا، کپۆت منا کدام دنت، کدام دئیان کنارا، کنار منا ٹال دنت، ٹالا دئیان بُزوا، بزو منا شیر دنت، شیرا دئیان بَلّیا، بَلّی منا دمب دنت، دمبا پہ دمبَ بندان، رئوان لالیئے چُکّئے سیرا.»

Gorbag shot macchay kerrá, gwashti: “Macch o macch! Ná day, náyá dayán ostádá, ostád maná bard dant, bardá dayán pa kahná, kahn maná áp dant, ápá dayán zeminá, zemin maná dán dant, dáná dayán kapótá, kapót maná kodám dant, kodám dayán konárá, konár maná thál dant, thálá dayán bozuá, bozu maná shir dant, shirá dayán balliá, balli maná domb dant, dombá pa domba bandán, rawán Láliay chokkay sirá.”

مچّا که نا دات، آ نایی دات اُستادا، اُستادا برد دات، بردی دات کهنا، کهنا آپ دات، آپی دات زمینا، زمینا دان دات، دانی داتنت کپۆتا، کپۆتا کدام دات، کدامی دات کنارا، کنارا ٹال دات، ٹالی داتنت بزوا، بزا شیر دات، شیری داتنت بَلّیا، بلّیا دمب دات، دمبی په دمبا بست و شت لالیئے چکّئے سیرا بَٹّ و گۆشتئے ورَگا.

لالیئے چُکّئے سیرا منی ونڈّا کپت هیرانے بَٹّ، گربگانی سُهبت و درِکّ و دئوران، هیران چپّی و شکون بوت و بٹّ رِتکنت و من په شُدلاپی پِر ترّت و لۆگا آتکان.

Macchá ke ná dát, á nái dát ostádá, ostádá bard dát, bardi dát kahná, kahná áp dát, ápi dát zeminá, zeminá dán dát, dáni dátant kapótá, kapótá kodám dát, kodámi dát konárá, konárá thál dát, tháli dátant bozuá, bozá shir dát, shiri dátant balliá, balliá domb dát, dombi pa dombá bast o shot Láliay chokkay sirá batth o góshtay waragá.

Láliay chokkay sirá mani wandhá kapt hiráné batth, gorbagáni sohbat o drekk o dawrán hirán chappi o shakun but o batth retkant o man pa shodlápi per tarret o lógá átkán.

شێر و سئے همدلێن گۆک

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے، هستاَت رۆزگارے، هستاَت سئے همدل و همپٹّێن گۆک که سک همراز اتنت. یکّے سیاه اَت، یکّے بۆر و آ دگه هم اسپێت. اے سئیێن گۆک، چه دورێن زمانگے همدل اتنت. هرجاه که په چراگاها بشتێننت، هچ جانوَر و درَّندهے آیانی سرا زۆر نهاَت. اگن یک وهدے، شێر و پلنگ یا گُرکیا آیانی سرا اُرش برتێن، گڑا هر سئیێنان په یکپارگی هملگَ کرت.

په اے هاترا که گۆن یکدگرا سکّ همدل اتنت، هچ جانوَرا اے واک نێستاَت تان آیانی سرا اُرش ببارت.

Shér o say hamdelén gók

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat say hamdel o hampatthén gók ke sakk hamráz atant. Yakké syáh at, yakké bór o á dega ham espét. É sayén gók, cha durén zamánagé hamdel atant. Harjáh ke pa charágáhá beshoténant, hech jánwar o derrandahé áyáni sará zór naat. Agan yak wahdé, shér o polang yá gorkéá áyáni sará orosh bortén, gorhá har sayénán pa yakpáragi hamlaga kort.

Pa é hháterá ke gón yakdegará sakk hamdel atant, hech jánwará é wák néstat tán áyáni sará orosh bebárt.

بله اے درنیاما، یک شیٚرے اشانی زدّا کپت و په آیانی دژمنیا کمینی کرت. گوٚن وتی گوَشت: «تان که من اشانی همدلی و همپٹّیا مپرٚوشان، هچبر آیان وارتَ نکنان.»

نون شیٚر آتک و گوٚن آیانی دروٚگ بست. وتی دروٚگی چُش بُنگیٚج کرت که: «اُڑه یار! شما اے ڈئولیٚن سنگت ایٚت و شمئے چارمی برات هم من آن. من یک وشّیٚن پُربهاریٚن سبزگے دیستگ، سکّ وشّ و دلکشّیٚن بهارے. بیایٚت که ماشما هموٚدا برئویٚن. من شمارا بران، شما سبزگا بچریٚت و من شمئے نگهپانیا کنان.»

Bale é darnyámá, yak shéré esháni zeddá kapt o pa áyáni dozhmeniá kamini kort. Gón wati gwasht: “Tánke man esháni hamdeli o hampatthiá mapróshán, hechbar áyán wárta nakanán.”

Nun shér átk o gón áyáni dróg bast. Wati drógi chosh bongéj kort ke: “Orhe yár! Shomá é dhawlén sangat ét o shomay cháromi brát ham man án. Man yak wasshén porbahárén sabzagé distag, sakk wassh o delkasshén baháré. Byáét ke máshomá hamódá berawén. Man shomárá barán, shomá sabzagá becharét o man shomay negahpániá kanán.”

شێرا گوَشت و گوَشت تانکه آ، هر بوتنت و گوْن وتی برتنت. نون گوَشتی که: «شما سبزگا بچرێت، من اے ڈِکّئے سرا په شما نگهپانیَ دئیان.»

Shérá gwasht o gwasht tánke á, har butant o gón wati bortant. Nun gwashti ke: “Shomá sabzagá becharét, man é dhekkay sará pa shomá negahpánia dayán.”

مرۆچیگ و بانداتی کرت و اے دگه رۆچا شت بۆرێن و اسپێتێن گۆکانی گۆشئے تها گوَشتی: «اُڑه یار! منیگ و شمئے پُٹ یکّ و همرنگ اِنت، بله مئےشمئے درنیاما هما سیاهئے رنگ دگه پئیم اِنت، گوَشئے چه ما نهاِنت. شما آییا کُمک مکنێت، بِلّێت منیَ وران. گڑا، اے سجّهێن بهار و سبزگ په شما مانیت.»

Maróchig o bándáti kort o é dega róchá shot bórén o espétén gókáni góshay tahá gwashti: “Orhe yár! Manig o shomay poth yakk o hamrang ent, bale mayshomay darnyámá hamá syáhay rang dega paym ent, gwashay cha má naent. Shomá áiá komak makanét, bellét mania warán. Gorhá, é sajjahén bahár o sabzag pa shomá mánit.”

گۆن اے دروٚگ و دراشان، هر سئییٚنانی درنیامی هراب کرت و آ شرّیٚن همپٹّیئے دیوالی پروٚشت و گوَشتی: «نون شرّ بوت.»

گڑا گوٚن یک گل و چَلے شت سیاهیٚن گوٚکی چلاپت و وارت. آ دوییٚنان کُمک نکرت که نکرت. شیٚر چه یکّے زوٚر اَت و آ وارتی.

Gón é dróg o dráshán, har sayénáni darnyámi haráb kort o á sharrén hampatthiay diwáli prósht o gwashti: “Nun sharr but.”

Gorhá gón yak gal o chalé shot syáhén góki chalápt o wárt. Á doénán komak nakort ke nakort. Shér cha yakké zór at o á wárti.

اِشی که وارت و هلاس کرت، رندا شت بۆرێن گۆکئے گۆشئے تها گوَشتی: «منیگ و تئیی پُٹ یکّ و همرنگ اَنت، تئو آییا کُمک مکن، بِل که منیَ وران. گڑا اے درستیگێن بهار تئییگَ بیت. آ وهدی، من په تئو نگهپانیَ کنان و تئو بسّ بوَر و بوپس.»

Eshi ke wárt o halás kort, randá shot bórén gókay góshay tahá gwashti: “Manig o tai poth yakk o hamrang ant, taw áiá komak makan, bell ke mania warán, gorhá é drostigén bahár taiga bit. Á wahdi, man pa taw negahpánia kanán o taw bass bwar o bwaps.”

اسپێتێن گۆکی هم بے آ دگرئے کمکا گپت و وارت. اِشی هم که وارت و هلاس کرت، نون گۆن آهریا گوَشتی: «نون زۆرُن تئیی سرا هم گێش اِنت.» سئیمی هم وارتی.

Espétén góki ham bé á degaray komaká gept o wárt. Eshi ham ke wárt o halás kort, nun gón áheriá gwashti: “Nun zóron tai sará ham gésh ent.” Saymi ham wárti.

اے ڈئولا، گوْن دروْگ و رِپک، آ ھر سئییْن ھمدلیْن گوْکی چه ھمتپاکی و ھمپٹّیا پرّیْنت و وارتنت.

کسّه ھلاس بوت، کسے که وتی تپاکی و ھمدلیا پروْشیت و یلهَ دنت، آسری ھمشَ بیت که سئییْن گوْکانی بوت.

É dhawlá, gón dróg o repk, á har sayén hamdelén góki cha hamtepáki o hampatthiá perrént o wártant.

Kessah halás but, kasé ke wati tepáki o hamdeliá próshit o yalaha dant, ásari hamesha bit ke sayén gókáni but.

شئیه چَلّی

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشِکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے، هستاَت رۆزگارے، هستاَت مردے که نامی شئیه چَلّی اَت. یک رۆچے چۆ اے دگه رۆچان، شئیه چَلّی شُدئے بۆرا زرابان بَست و پدا لۆگا آورت و رسێنت. گۆن رسگئے پابرَمشا، جَنا گْوانک جت: «هان بارێن میر! مرۆچی هم گۆن گۆشان ائے؟»

آییا گۆن تَژنے پسّئو دات: «نه، مرۆچی تلاهُن گۆن اِنت! چے بگوَشان جَن؟ ترا چۆن اِنت؟ په چے سَرکِچَ نوَرئے؟ پادانی تِجیگ سِستنت و یکّیا په کارے گْوانک نجتان.

Shayh Challi

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat mardé ke námi Shayh Challi at. Yak róché chó é dega róchán, Shayh Challi shoday bórá zrábán bast o padá lógá áwort o rasént. Gón rasagay pábramshá, janá gwánk jat: “Hán bárén mir! Maróchi ham gón góshán ay?”

Áiá gón tazhné passaw dát: “Na, maróchi teláhon gón ent! Ché begwashán jan? Tará chón ent? Pa ché sarkecha nawaray? Pádáni tejig sestant o yakkéá pa káré gwánk najatán.

کُربانی باتان! کلاتی و هاکمی چُکّے نکرتانی که هچ، سئیادے هم نکرتانی، تان آسک و کپۆتے بجنان. کُهبلۆچے هم نکرتانی، تان راهے بندان و مالے بپُلان. دهگانے هم نکرتانی، که آ وتی مَچّان وتَ ایۆارنت و ڈگاران وت آپ و میۏنَ کننت. اُستادے نکرتانی، تان داس و کارچے تیۏز بکنان و چُکّانی مُلّااُکان بُرّان. دَپ و زبانے هم نداتانی، تان گۆن وشگپّی کلاتانی چلیمداریئے لاهِک ببان. باپاریگری هم، زرَّ لۆٹیت. اے بوت که شُدئے تیۏلانکان، پدا تئیی مهرانی دامُنا دئور داتان. بله نون زوت کن که دگه رۆتانی هپتاری تئوارا گیۏشتر سگّتَ نکنان.»

Korbáni bátán! Kaláti o hákemi chokké nakortáni ke hech, sayádé ham nakortáni, tán ásk o kapóté bejanán. Kohbalóché ham nakortáni, tán ráhé bandán o málé bepolán. Dehgáné ham nakortáni, ke á wati macchán wata éwárant o dhagárán wat áp o ména kanant. Ostádé nakortáni, tan dás o kárché téz bekanán o chokkáni molláokán borrán. Dap o zobáné ham nadátáni, tan gón washgappi kalátáni chelimdáriay láhek bebán. Bápárigari ham zarra lóthit. É but ke shoday télánkán, padá tai mehráni dámoná dawr dátán. Bale nun zut kan ke dega rótáni haptári tawárá géshter saggeta nakanán.”

جَنا درّاێنت: «پوشّ‌ِ کَلِکّان، گوادری لِکّان، کێچی جنکّان، مندی بچکّان، من چه پێشا زانت که تئو گۆن شرترێن هئیرے اے سهته‌سرێن لۆگا مانَ نبئے. په تئیی هینّارکێن لاپا، من چے کرت کنان؟ کئیلے نگیزُّن په بگبهتی چه همساهگے پِنڈِتگ، پُکّێنتگ و گراستگ. تریشکے په چُکّان بِلّ و آ دگران کۆپت کن. کپ‌دستے نگن هم شێکنا اِنت، مان جَن و بوَر، تریت کنگی نه‌اَنت. بله په هُدایا بچار و دگه نۆکێن وابے مگند، جنگ و درنگ و دگه جَک و جێڑهے مَجوۆڑێن و منا شِرّ بر سَرِ بازار مکن که نون چه تَچ و تاچا کپتگان.»

شئیه چَلّیا نگنی چُنڈے در گپت و نگیزّان مان جت و آ دگه گُلاڈِت و سر کشّتنت. هما داب که نِشتگ‌اَت، لۆگئے بانڈُما تکه داتی و واب کپت.

Janá darráént: “Pusshe kalekkán, Gwádari lekkán, Kéchi jenekkán, Mandi bachakkán, man cha péshá zánt ke taw gón sharterén hayré é sohtasarén lógá mána nabay. Pa tai hinnárkén lápá, man ché korta kanán? Kaylé negizzon pa bagbahti cha hamsáhegé pendhetag, pokkéntag o grástag. Trishké pa chokkán bell o á degarán kópt kan. Kapdasté nagan ham shékená ent, mán jan o bwar, trit kanagi naant. Bale pa Hodáyá bechár o dega nókén wábé magend, jang o drang o dega jak o jérhahé majórhén o maná sherr bar sare bázár makan ke nun cha tach o táchá kaptagán.”

Shayh Challiá nagani chondhé dar g sarept o negizzán mán jat o á dega golathet o sar kasshetant. Hamá dáb ke neshtagat, lógay bándhomá tekkah dáti o wáb kapt.

چُنت دمانا رند، اناگت چه اُبێنگێن وابا جَه سِرّت و گۆن یک مستاگی بشارتگۆنگێن تئوارے گوَشتی: «جن! بجِه که وشّێن وابے دیستُن. اے واب، پێشیگێن وابانی ڈئولا نهاِنت. تئو گوَشئے یک گئیبی مستاگے. زوت کن که گْوَسکئے بنجاه در گێجگی اِنت. زوت زوت بگوَش که کُجام کُچّایی بندێن؟ تان زات و زهئے رۆچان، دگه بلاه و سلّهے سرایی مَکپیت.»

جنا سواسی تایے چِت و گۆن بچکندے لۆگئے راستی سروگا دئوری دات و گوَشتی: «آه، اۆدا.»

Chont damáná rand, anágat cha obénagén wábá jah serret o gón yak mestági besharatgónagén tawáré gwashti: “Jan! Bejeh ke wasshén wábé diston. É wáb, péshigén wábáni dhawlá naent. Taw gwashay yak gaybi mestágé. Zut kan ke gwaskay banjáh dar géjagi ent. Zut zut begwash ke kojám kocchái bandén? Tán zát o zehay róchán, dega baláh o sallahé sarái makapit.”

Janá swási táé chet o gón bechkandé lógay rásti srugá dawri dat o gwashti: “Áh, ódá.”

نون شئیه چلّیا اناگت بُرزێن چێتکے کشّت و گوَشت: «زار په تئیی سرا بات، دستِت مُنڈ باتنت. گوٚلوٚاِت کوٚر کرت که کوٚر باتئے.»

جنا سواسئے آ دگه تا چِست کرت و گوَشتی: «شرّ اِنت، اے کُچّا نه، آ دگه کُنجا بندێنی.»

شێیه چلّیا اے گَشتا گنوٚکانی ڈئولا جاه جت و گوٚن چێتک و چیهالے گوَشتی: «تهتِ سر باتئے، پێشا کورِت کرت و نون پادِت پروٚشت و لنگِت کرت.»

گڑا، گوٚن گزبے پاد آتک تان جنێنا بجنت. جنێن بے کئوش و پاشپاد، بے سریگ و سِترے، ڈنّا تَتک. تچے جنێن و تچے شئیه چلّی.

Nun Shayh Challiá anágat borzén chétké kasshet o gwasht: “Zár pa tai sará bát, dastet mondh bátant. Gólóet kór kort ke kór bátay.”

Janá swásay á dega tá chest kort o gwashti: “Sharr ent, é kocchá na, á dega konjá bandéni.”

Shayh Challiá é gashtá ganókáni dhawlá jáh jat o gón chétk o chihálé gwashti: “Tahte sar bátay, péshá kóret kort o nun pádet prósht o langet kort.”

Gorhá, gón gazabé pád átk tan janéná bejant. Janén bé kawsh o páshepád, bé sarig o setré, dhanná tatk. Taché janén o taché Shayh Challi.

چه آیانی اے تچ و تاگا، بازارئے مردُم ڈاه گپتنت و په سُهل و سَلاها آتکنت و جُستِش کرت: «هان بارێن جَن، چے بوتگ؟ شئیه چلّیا چۏن اِنت و په چے تئیی جنَگا لاکارتگی؟»

جنا گوَشت: «چے بگوَشان؟ بیایێت که نون پهک گنۏک بوتگ و ساری چه سرا شتگ، بلکێن شمایی کمُّکے سر و سۏج کنێت.

Cha áyáni é tach o tágá, bázáray mardom dháh geptant o pa sohl o saláhá átkant o jostesh kort: “Hán bárén jan, ché butag? Shayh Challiá chón ent o pa ché tai janagá lákártagi?”

Janá gwasht: “Ché begwashán? Byáét ke nun pahk ganók butag o sári cha sará shotag, balkén shomái kammoké sar o sój kanét.

اے مرد، هدازدگے. بێکاری و شدئے جِنّ و جاتیگان جتگ و تاچێنتگ، لۆگا آتکگ و گوَشتگی: ‹چے هستاِنت که منا شُدا کشت؟› من گوَشتگ: ‹چه تئیی برکتا اے لۆگا بَگئیر اے کمُّکێن نگیزّی واداپا، دگه چیزّے نێست.› دێزے نگیزّی واداپی سر کشّتگ و لاپی ڈمبرتگ.

گۆن لاپئے ڈمبرگ و نگیزّانی گواتئے تێلانکان، چه نێم‌وابے یکبرا جَه سرِّتگ و گوَشتگی: ‹هان جن! بیا که وشّێن وابے دیستُن.› من هم په مزاه گوَشتگ: ‹بلکێن پئیگمبری وابے دیستگِت. بله هئیر اِنت، بارێن؟ کسّه کن!›

نون گوَشتگی: ‹بله، وابُن دیستگ بَڈّے شَنکُن چتگ، بێگاها بازارئے رمگئے راهئے سرا اشتگ. چه هر بُز و مێشێئے بندگپتگێن مود و پشمان، یک یک مشتے زرتگ و گۆن جلّکے رِستگ و بندیک جۆڑێنتگ. گۆن آ بندیکّانی زرّا، آپُسێن گۆکے گپتگُن. گۆک زاتگ و مادگێن گوَسکے آورتگی.›

É mard, hodázadagé. Békári o shoday jenn o játigán jatag o táchéntag, lógá átkag o gwashtagi: ‘Ché hastent ke maná shodá kosht?’ Man gwashtag: ‘Cha tai barkatá é lógá bagayr é kammokén negizzi wádápá, dega chizzé nést.’ Dézé negizzi wádápi sar kasshetag o lápi dhambaretag.

Gón lápay dhambarag o negizzáni gwátay télánkán, cha némwábé yakbará jah serretag o gwashtagi: ‘Hán jan! Byá ke wasshén wábé diston.’ Man ham pa mezáh gwashtag: ‘Balkén paygmabari wábé distaget. Bale hayr ent, bárén? Kessah kan!’

Nun gwashtagi: ‘Bale, wábon distag, baddhé shankon chetag, bégáhá bázáray ramagay rahay sará eshtag. Cha har boz o mésh éay band geptagén mud o pashmán, yak yak moshté zortag, gón jallaké restag o bandikk jórhéntag. Gón á bandikkáni zarrá, áposén góké geptagon. Gók zátag o mádagén gwaské áwortagi.’

نون منا گوَشتگی: ‹زوت بگوَش که کُجایی بندێن؟› من گوَشتگ: ‹اۆدا.› گوَشتگی: ‹کۆرِت کرت.› گوَشتگُن: ‹آ دگه کُنجا.› گوَشتگی: ‹لنگِت کرت.› نون چه هما که په منی جَنَگا لاکارتگی.

انون هم وت گندگا اێت که تچے من و تچے آ اِنت. اے مرد گنۆکے. پکّا که بزّگ و بێمرادێن ماتا شرّ نام پِر بستگ. بێکار و بےرۆزگار نِشتگ و یگّۆش واب گندیت. ترسان اگن هچّی مگوَشئے، همے باندات اِنت که پئیگمبریئے داوایا بکنت و بگوشیت که اَرشا گۆن واجه هُدا همزان بوتگ.

Nun maná gwashtagi: ‘Zut begwash ke kojái bandén?’ Man gwashtag: ‘Ódá.’ Gwashtagi: ‘Kóret kort.’ Gwashtagon: ‘Á dega konjá.’ Gwashtagi: ‘Langet kort.’ Nun cha hamá ke pa mani janagá lákártagi.

Annun ham wat gendagá ét ke taché man o taché á ent. É mard ganóké. Pakká ke bazzag o bémorádén mátá sharr nám per bastag. Békár o bérózgár neshtag o yaggósh wába gendit. Torsán agan hecchi magwashay, hamé bándát ent ke paygambariay dáwáyá bekant o begwashit ke arshá gón wájah Hodá hamzán butag.

اگن نه، اے مرد کدی شَنْکان شتگ؟ کجام رمگئے راهی بستگ؟ کدی چه پشما، رێشم و بندیکّے رِستگی؟ کدی زرّے گپتگی تان آپسێن گۆکے بگیپت؟ کدێنی گۆلۆیے بوتگ تان په جاهئے بندگایی هئیران ببیت؟ شدئے جِنّانی زۆر و نگیزّانی گواتئے شَهماتان، ناهودگێن وابانی زِرا بُکّێنتگ.»

من چه همدا شئیه چلّی و آییئے زالئے همراه اتان، چه شئیه چلّیئے پاتراپ و بیهاران وتا رکّێنگا، شئیه و آییئے زال گۆن آیانی واب و هئیالانی گۆک و گۆلۆان وئیل کرتنت و دست هۆرک و هالیگ وتی هنکێنا پِر ترّتان.

Agan na, é mard kadi shankán shotag? Kojám ramagay ráhi bastag? Kadi cha pashmá, réshom o bandikké restagi? Kadi zarré geptagi tán áposén góké begipt? Kadéni gólóé butag tán pa jáhay bandagái hayrán bebit? Shoday jennáni zór o negizzáni gwátay shahmátán, náhudagén wábáni zerá bokkéntag.”

Man cha hamedá Shayh Challi o áiay zálay hamráh atán, cha Shayh Challiay pátráp o bihárán watá rakkénagá, Shayh o áiay zál gón áyáni wáb o hayáláni gók o gólóán wayl kortant o dast hórk o hálig wati hankéná per tarretán.

تۆلگئے بادشاهی

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے، هستاَت رۆزگارے. یک رۆچے مُلّا رۆباه، بزان رۆپاسک، شُدا گپت و جنگلا شت. پڑّۆر و تناسُکێن هرے دیستی. رۆباها زانت که وت آییا وارتَ نکنت، پمێشکا شت، گَشت و پیرێن شێرے که چه شُدا مرکیگ اَت دیستی. سلامے داتی و گوَشتی: «جی واجه! تئو په چے چُش کپتگ و نالان ائے؟»

شێرا درّاێنت: «پیریا گپتگ و شُدا پڑتکگان.»

Tólagay bádsháhi

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré. Yak róché Mollá Róbáh, bzán Rópásk, shodá gept o jangalá shot. Pazzór o tanásokén haré disti. Róbáhá zánt ke wat áiá wárta nakant, paméshká shot, gasht o pirén shéré ke cha shodá markig at disti. Salámé dáti o gwashti: “Ji wájah! Taw pa ché chosh kaptag o nálán ay?”

Shérá darráént: “Piriá geptag o shodá pretkagán.”

رۆباها گوَشت: «واجه! اگن چُش اِنت، گڑا ترا یک مستاگے بدئیان. همے درگتا که من پیّداک اتان، یک پزّوریّن کرّهرے آپسرا چرَگا اَت. اگن هکم بکنئے، من یک کارے کنان، همدا بدار، منَ رئوان، په تئویَ کاران.»

ملّا رۆباه شت و هما هری در گیّتک و گوَشتی: «شوم! اِدا چے کنئے؟ بیا یک انچشیّن چراگاهے دیستگُن که مگوَش. کاه و سبزگی تان کۆنڈان اَنت.» هرا گلے چانکرت و گوَشتی: «اَچه، زوت کن و منا همۆدا سر کن.»

Róbáhá gwasht: “Wájah! Agan chosh ent, gorhá tará yak mestágé bedayán. Hamé dargatá ke man pédák atán, yak pazzórén korraharé ápsará charagá at. Agan hokm bekanay, man yak káré kanán, hamedá bedár, mana rawán, pa tawia kárán.”

Mollá Róbáh shot o hamá hari dar gétk o gwashti: “Shum! Edá ché kanay? Byá yak anchoshén charágáhé distagon ke magwash. Káh o sabzagi tán kóndhán ant.” Hará galé chánket o gwashti: “Acha, zut kan o maná hamódá sar kan.”

نون مُلّا رۆباه پێسر و بزّگێن هَر آییئے رندا، تان شێرئے جاگھا سر بوتنت. هری یک کِرّیا داشت و شێری ٹِکّان ٹِکّان هرئے جاگھا آورت. شێرا بزّگێن هر دِرت و دل و جگر کشّتنت.

مُلّا رۆباها گوَشت: «شێر واجه! اے دل و جگر پیرَهری دل و جگرے نهاَنت، اے نازرکێن دل و جگرئے ورَگ، یک دێمسپاییے لۆٹیت، کَهن نزّیک اِنت، دست و دێمے بشۆد و بیا. تانکه تئو پرَ ترّئے، من اشانی پانکپانیا کنان.»

شێر که په دست و دێمئے شۆدگا شت، ملّا رۆباها دل و جگر وارتنت و تَتک. بله زانتی که شێر رۆچے نه رۆچے، وتی اے بێرا چه آییا گیپت. پگری کرت و گۆن وتی گوَشت: «گهتر اِنت تان تۆلگے بگلایان، جنگلئے بادشاه بکنان و شێرا چه آییئے بادشاهیا بترسێنان.»

Nun Mollá Róbáh pésar o bazzagén har áiay randá, tán shéray jágahá sar butant. Hari yak kerreá dásht o shéri thekkán thekkán haray jágahá áwort. Shérá bazzagén har dert o del o jagar kasshetant.

Mollá Róbáhá gwasht: “Shér wájah! É del o jagar pirahari del o jagaré naant, é názorkén del o jagaray warag, yak démsapáié lóthit, kahn nazzik ent, dast o démé beshód o byá. Tánke taw pera tarray, man esháni pánkpániá kanán.”

Shér ke pa dast o démay shodagá shot, Mollá Róbáhá del o jagar wártant o tatk. Bale zánti ke shér róché na róché, wati é bérá cha áiá gipt. Pegri kort o gón wati gwasht: “Gehter ent tán tólagé begaláyán, jangalay bádsháh bekanán o shérá cha áiay bádsháhiá betorsénán.”

نون شت، تۆلگے در گێتک و گوَشتی: «بێچارگێن تۆلگ! تئو په چے وتا هر وهد رسترانی کلاگیر کرتگ؟ بیا که نون من ترا آیانی بادشاهَ کنان.» تۆلگا لُسهندے جت و گوَشتی: «تۆلگ و بادشاهی؟»

Nun shot, tólagé dar gétk o gwashti: “Bécháragén tólag! Taw pa ché watá har wahd rastaráni kalágir kortag? Byá ke nun man tará áyáni bádsháha kanán.” Tólagá loshandé jat o gwashti: “Tólag o bádsháhi?”

مُلّا رۏباها پسّئو دات: «تئو نزانئے من کئے آن؟! منا گوَشنت ملّا رۏباه!. چه منی دستا هرچے بوتَ کنت. تئو تهنا منا یک کئولے بدئے و بسّ.»

تۏلگا گوَشت: «آ چۏنێن کئولے؟»

گوَشتی: «وهدے که من سجّهێن رستران په تئیی وشّاتکیا کاران، تئو تهنا یک ساهتے دل بدار و تۏلگی مپولّاس، کی وی وی مکن و تۏلگی تئوارا چه وت در مگێج.»

تۏلگا گوَشت: «شرّ اِنت، اے وه آسانێن کارے.»

Mollá Róbáhá passaw dát: “Taw nazánay man kay án?! Maná gwashant Mollá Róbáh! Cha mani dastá harché buta kant. Taw tahná maná yak kawlé beday o bass.”

Tólagá gwasht: “Á chónén kawlé?”

Gwashti: “Wahdé ke man sajjahén rastarán pa tai wasshátkiá kárán, taw tahná yak sáhaté del bedár o tólagi mapullás, ki wi wi makan o tólagi tawárá cha wat dar magéj.”

Tólagá gwasht: “Sharr ent, é wa ásánén káré.”

مُلّا رۆباها گوَشت: «نه، تۆلگ جان! چش نهاِنت. شمئے تۆلگانی سکترێن کار همش اِنت که اے کارا کرت نکنێت. تانکه یک تۆلگے دگه تۆلگێئے تئوارا اِشکنت، گڑا وتا داشت کرت نکنت. پولّاسگ و پولّاسگا ڈْرِکّیت و بازارا دُگُلگون و په دو بازارَ کنت. نون اگن تئو اے کئولا داتَ کنئے، من ترا بادشاهَ کنان، اگن نه، منا رسترانی سئیلچار مکن و شێرئے گزبانی زهمئے دپا مدئے.»

تۆلگا گوَشت: «مُلّا جان! اے منی بادشاهیئے هبر اِنت، اگن بمران هم، نپولّاسان.کئول اِنت، که اگن بترکّان، اے کارا نکنان، تئو وتَ گندئے.»

نون مُلّا رۆباه سر گپت و هرچے رنگ اتنت آورتنت و گوَشتی: «انون ترا انچشێن چهرگ و درۆشمێا دئیان که رسترانی هچ بادشاهێا نێستاِنت.»

Mollá Róbáhá gwasht: “Na, tólag ján, chosh naent. Shomay tólagáni sakterén kár hamesh ent ke é kárá korta nakanét. Tánke yak tólagé dega tólagéay tawára eshkont, gorhá watá dásht korta nakant. Pullásag o pullásagá drekkit o bázárá dogolgun o pa do bázára kant. Nun agan taw é kawlá dáta kanay, man tará bádsháha kanán, agan na, maná rastaráni saylchár makan o shéray gazabáni zahmay dapá maday.”

Tólagá gwasht: “Mollá ján! É mani bádsháhiay habar ent, agan bemerán ham, napullásán. Kawl ent, ke agan betrakkán, é kárá nakanán, taw wata genday.”

Nun Mollá Róbáh sar gept o harché rang atant áwortant o gwashti: “Annun tará anchoshén chehrag o dróshoméá dayán ke rastaráni hech bádshahéá néstent.”

گڑا توٚلگی سر تان پاد رنگ جت. سَرَگ سبز و شَپَستی، راستی گوٚش سْروﻣّﮕﯽ و گلابی، چپّی گوٚش گوَنِکّی و شیری، پێچوٚک گندمی و ناسی، گردن آسمانی و نارنجی، چمّانی پشت تِلاهی و کهربایی، لپونز و کَلَک بٹّاگی، یک پهناتے بوٚر و دوٚدگ، آ دگه پهنات کَلَش و آکوتی، ونگئے پُشت سُهرچَک و مَتراسی سُهر، لاپئے چێر انگوری و نسواری، سێنگ سیاه و اسپێت، پُشت نیلّ و شونزّ، پادئے مُچّ کنگاشکی و نگرَهی، دست سُهر و هِنّایی، پاد زَرد و هَلِگداری، ٹانگ کلایینچی، کوٚنڈ سَنج و دێن، دُمب هاکی و پێروٚزگ، دمبئے چێر گئوازی. نون گوٚن اے ڈئولێن رنگ و بُرّے برت و بُرزێن تُمپێئے سرا نندارێنتی.

وت راه کپت و جنگلئے درستیگێن رستری ڈاه دات و گوَشتنت: «بیایێت یک رسترے بادشاهیئے داوایا کنگا اِنت که منَ نزانان چوٚنێنے. من وتی اُمرا تنینگه هچ چشێن جانوَرے گوٚن اے بازێن رنگ و دروٚشما ندیستگ.»

Gorhá tólagi sar tán pád rang jat. Sarag sabz o shapasti, rásti gósh srummagi o golábi, chappi gósh gwanekki o shiri, péchók gandomi o nási, garden ásmáni o nárenji, chammáni posht teláhi o kahrabái, lapunz o kalak batthági, yak pahnáté bór o dódag, á dega pahnát kalash o ákuti, wangay posht sohrchak o matrási sohr, lápay chér anguri o noswári, sénag syáh o espét, posht nill o shunz, páday mocch kangáshki o nograhi, dast sohr o hennái, pád zard o halegdári, tháng kaláinchi, kóndh sanj o dén, domb háki o pérózag, dombay chér gawázi. Nun gón é dhawlén rang o borré bort o borzén tompéay sará nendárénti.

Wat ráh kapt o jangalay drostigén rastari dháh dát o gwashtant: “Byáét yak rastaré bádsháhiay dáwáyá kanagá ent ke mana nazánán chónéné. Man wati omrá taningah hech choshén jánwaré gón é bázén rang o dróshomá nadistag.”

گۆن ملّا رۆباهئے اے ستا و ساڑاێنگان، سجّھێن رستران شئوک زرت تان اے نۆکێن بادشاها بگندنت. گڑا مُچّ بوتتنت و تۆلگئے جاگھا شتنت.

اۆدا که سر بوتنت، هر یکّێئے دپ چه هئیرتا پَچ بوت که: «اَلّه اَلّه! اے چۆنێن جانورے؟! اے، زلور چه زمینی جانوران نهاِنت و بزان چه آسمانئے جنگلان کپتگ. اشیئے بادشاهی گۆن وتی اجبّتێن اے رنگا مئے سرا برهکّ اِنت.»

Gón Mollá Róbáhay é satá o sárháénagán, sajjahén rastarán shawk zort tán é nókén bádsháhá begendant. Gorhá mocch butant o tólagay jágahá shotant.

Ódá ke sar butant, har yakkéay dap cha hayratá pach but ke: “Alleh, alleh! É chónén jánwaré?! É, zalur cha zemini jánwarán naent o bezán cha ásmánay jangalán kaptag. Eshiay bádsháhi gón wati ajabbatén é rangá may sará barhakk ent.”

شێر که وتی جاها هشکِ دار بوتگ‌اَت، نزّیک کِنزت و آتک تان سلامے بدنت. همے درگتا، توٚلگے چه راها رَست و پولّاسگے سر داتی.

گوٚن اے پولّاسگئے تئوارا، توٚلگا وتا دگه داشت کرت نکرت و پولّاسگا ڈْرکّت. تانکه پولّاسگی سر دات، رستران زانت که رُسوایٚن مُلّا روٚباها مارا گلاتگ و رَد داتگ.

ملّا روٚباها تانکه شێر چارت، آییئے هِژمی مان چهرگا دیست، دو پادی هست‌اَت، دو دگه پادی کریه کرت و تَتک.

Shér ke wati jáhá hoshke dár butagat, nazzik kenzet o átk tán salamé bedant. Hamé dargatá, tólagé cha ráh raset o pullásagé sar dáti.

Gón é pullásagay tawárá, tólagá watá dega dásht kort nakort o pullásagá drekket. Tánke pullásagi sar dát, rastarán zánt ke roswáén Mollá Róbáhá márá galátag o rad dátag.

Mollá Róbáhá tánke shér cháret, áiay hezhmi mán chehragá dist, do pádi hastat, do dega pádi keréh kort o tatk.

بیٚچارگیٚن توٚلگ اَت و سجّھیٚنانی چپانٹ و دِہزا که: «اُڑه، ایٹّ اِنت، ایٹّ اِنت ترا، که مُلّا روٚباھا ترا اے ڈئولا رَد دات، نالت اِنت ملّا روٚباھا که توٚلگ رنگَ جنت و شیٚرانی جاھا شاہَ کنت. سد نالت اِنت په ما که یک اُمرے ملّایٚن روٚباھانی ھبر زرتگ و آیانی پدا کپتگیٚن.»

رسترانی جرگه و دیوانا من چه ھمدا گوٚن اتان، پِر ترّگئے وھدا مُلّا روٚباھا منا کُکڑّے سئوگات دات، کُکڑّ من شپا وتی گِرتوپئے سرا اِشت، بله توٚلگیا دزِّت و وارت.

Bécháragén tólag at o sajjahénáni chapánth o dehzá ke: “Orhe! Itth ent, itth ent tará, ke Mollá Róbáhá tará é dhawlá rad dát, nálat ent Mollá Róbáhá ke tólag ranga jant o shéráni jáhá sháha kant. Sad nálat ent pa má ke yak omré molláén róbáháni habar zortag o áyáni padá kaptagén.”

Rastaráni jergah o diwáná man cha hamedá gón atán, per tarragay wahdá Mollá Róbáhá maná kokkorhé sawgát dát, kokkorh man shapá wati gertupay sará esht, bale tólagéá dozzet o wárt.

گوَسکا کئے بندیت؟

تهلیّن تمباک و شیرکنیّن هُرماگ، شپ جاه و روّچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بیّدل.

هستاَت روّچے، هستاَت روّزگارے، هستاَت جنے و مردے. جنا گْوانک جت: «مرد! هئیّا کن، اے گوَسگا گِر و بند کن، مردمانی پُچّی پَهک وارتنت. انّونَ کاینت و دِهزااِنَ کننت.»

مردا دیّم ترّیّنت: «جَن! چه مروّچیگ و گُدار، من دگه گیّشتر گوَسکا بَستَ نکنان. اگن نه، بیا که بئے و شَرتَ بندیّن.»

جَنا گوَشت: «چوّنیّن بئےَ بندیّن؟ وتی گوَسکئے بندگا هم، بئے و شَرتے هستاِنت؟»

Gwaská kay bandit?

Tahlén tambák o shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat jané o mardé. Janá gwánk jat: “Mard! Haiyá kan, é gwaská ger o band kan, mardománi pocchi pahk wártant. Annuna káyant o dehzáena kanant.”

Mardá dém tarrént: “Jan! Cha maróchig o godár, man dega geshter gwaská basta nakanán. Agan na, byá ke bay o sharta bandén.”

Janá gwasht: “Chónén baya bandén? Wati gwaskay bandagá ham, bay o sharté hastent?”

مردا درّایّنت: «هئو! چه مروّچیگ و گُدار، هستاِنت.»

جَنا گوشت: «گڑّا آ بئے چی اِنت؟»

مردا دیّم ترّیّنت: «هرکَسا که پیّسرا هبر کرت، آییا گوَسکئے بندگ اَبُر اِنت.»

Mardá darráént: “Haw! Cha maróchig o godár, hastent.”

Janá gwasht: “Gorhá á bay chi ent?”

Mardá dém tarrént: “Harkasá ke pésará habar kort, áiá gwaskay bandag abor ent.”

جنا هم گوّن نادلکشّی اے بئے مَنِّت و رندا، دوئّن بے ترِکّ و تئوار نِشتنت. ساهتے بےتئوار بوتنت و چه اے بےتئواریا رند، مردا کاییگر چه بَنجاها بوّتکنت و دیّم په شهر و کِشاران رهادگ گپت.

زُهرئے نزّیکا، مردے که چه وتی راها گِسر بوتگ‌اَت، چه اوّدا گوَست. دور دورا، دیستی که مردے زمین شوّمَ کنت. گوّن کوکّارے تئواری پِر جت: «اُهُی، اُهُی ناکوّ!» هرچُنت که تئواری کرت، پسّئوے نه‌اِشکتی.

نون گوَشتی: «بِلّ تان کمُّکے دیّمترا برئوان.» نزّیکتر آتک و پدا همینچک تئواری کرت که پیّشا کرتگ‌اَتی. بله دگه هم پسّئوے نه‌اِشکتی.

Janá ham gón nádelkasshi é bay mannet o randá, doén bé trekk o tawár neshtant. Sáhaté bétawár butant o cha é bétawáriá rand, mardá káigar cha banjáhá bótkant o dém pa shahr o keshárán rahádag gept.

Zohray nazziká, mardé ke cha wati ráhá gesar butagat, cha ódá gwast. Dur durá, disti ke mardé zemin shóma kant. Gón kukkáré tawári per jat: “Ohoy, ohoy nákó!” Harchont ke tawári kort, passawé naeshkoti.

Nun gwasthi: “Bell tán kammoké démterá berawán.” Nazzikter átk o padá haminchok tawári kort ke péshá kortagati. Bale dega ham passawé naeshkoti.

مردا هئیال کرت بلکێن کرّ اِنت. گوٚن وتی گوَشت: «بِلّ تان برئوان و گوٚشئے توٚکاییی چیٚتکے بکشّان.»

نون آتک و سری مردئے گوٚشان برت و کوکّاری کرت: «او ناکوٚ، او واجه! ڈنّ کَلَمانی راه چه کجا اِنت؟»

دگه هم مردا هچ نُٹّگ نکرت. اے رندا، مردی بگل کرت و ترندی ژامبلیٚنت و چیهالی کشّت و جُستی کرت: «هان مَرد! زانا، تئو کَرّ ائے؟ من هر چے جُستَ گران پسّئوَ ندئیئے؟»

مردا دگه هم نُٹّگ نکرت و گوٚکانی هئے کنَگا درکرت و شوٚمئے پَلی گپت و گوٚکی چهر داتنت. رهگوَزا هئیرت کرت که بارێن اے مرد کَرّ اِنت یا گُنگ و لِلّ؟

Mardá hayál kort balkén karr ent. Gón wati gwasht: “Bell tán berawán o góshay tókái chétké bekasshán.”

Nun átk o sari marday góshán bort o kukkári kort: “Oo nákó, oo wájah! Dhann Kalamáni ráh cha kojá ent?”

Dega ham mardá hech notthag nakort. É randá, mardi bagal kort o trondi zhámbalént o chiháli kasshet o josti kort: “Hán mard! Záná, taw karr ay? Man harché josta gerán passawa nadayay.”

Mardá dega ham notthag nakort o gókáni hay kanagá drekket o shómay pali gept o góki chahr dátant. Rahgwazá hayrat kort ke bárén é mard karr ent yá gong o lell?

په آییئے کَرّیئے چَکّاسگا، وتسرێن چیّتک و کوکّارے کشّتی، مردا یکبرا چَکّ جت. نون زانتی که کَرّ نه‌اِنت. تان گڑّا سکّ زهر گپت و تئواری پِر جت: «او مرد! اگن اے رندا منی جُستا پسّئو مدئیئے، په اے سئوگند اِنت که مُشت و لگَتِتَ جنان.»

گڑّا دیٚما کنزت و جستی کرت: «ڈنّ کلمانی راه چه کجا اِنت؟»

مردا که پسّئو ندات، تْرَهپگا ترندێن شهماتے جتی. دگه هم مردا نُٹّگ نکرت. نون گوَشتی: «کَسَم اِنت، اگن اے آهری رندا منی جُستا پسّئو مدئیئے پَشک و شلواراِتَ کشّان و رئوان. بِلّ تان شِرّ بر سر و شهری چِرّک بئیے.»

Pa áiay karriay chakkásaga, watsarén chétk o kukkáré kassheti, mardá yakbará chakk jat. Nun zánti ke karr naent. Tán gorhá sakk zahr gept o tawári per jat: “Oo mard! Agan é randá mani jostá passaw madayay, pa é sawgand ent ke mosht o lagateta janán.”

Gorhá démá kenzet o josti kort: “Dhann Kalamáni ráh cha kojá ent?”

Mardá ke passaw nadát, trahpagá trondén shahmáté jati. Dega ham mardá notthag nakort. Nun gwashti: “Kasam ent, agan é áheri randá mani jostá passaw madayay, pashk o shalwáráeta kasshán o rawán. Bell tán sherr bar sar o shahri cherrek bay.”

دگه هم مردا پسّئو ندات. گڑا رهگوَزا دست مان مردئے نشپیل و آهنجگا کرت و آییئے شلوار کشّت و جامگ هم چه گوَرا دَر کرت. یک و دو چلاپَکی جت و گوَشتی: «تئیی دَوا همِش اِنت. اَهمک! هرام بات، گوّکان هم نگوشیت هَجے. نزانان، بارێن گنگ اِنت؟»

آهِرسر، رهگوزا مردئے پُچ زرتنت و شت.

چه آییئے رئوگا و رند، جَنا کابله و دیژے سرا اَت و چه دور پیّداک اَت. چمّی که په مردا کپتنت چه هئیرتا هبکّه مَنت و چیهالے کرتی: «مردک! ترا چه بلاه اِنت؟ په چے چُش لوچ و مادرزاد ائے؟ په چے وتا چُش رسوا کرتگِت؟ ترا چه بلاه بوتگ که اے ڈئولا شِرّ بر سَرِ بازار ائے؟»

Dega ham mardá passaw nadát. Gorhá rahgwazá dast mán marday neshpil o áhenjagá kort o áiay shalwár kasshet o jámag ham cha gwará dar kort. Yak o do chalápaki jat o gwashti: “Tai dawá hamesh ent. Ahmak! Harám bát, gókán ham nagwashit hajé. Nazánán, bárén gong ent?”

Áhersar, rahgwazá marday pocch zortant o shot.

Cha áiay rawagá o rand, janá káblah o dézé sará at o cha dur pédák at. Chammi ke pa mardá kaptant cha hayratá habakkah mant o chihálé korti: “Mardak! Tará che baláh ent? Pa ché chosh luch o mádarzád ay? Pa ché watá chosh roswá kortaget? Tará che baláh butag ke é dhawlá sherr bar sare bázár ay?”

مردا دگه هم هچ نگوَشت. جن نزّیکتر آتک و گوّن بُرزیّن چیهالے تئواری جت: «شوهترونیّن مردک! زانا، کرّ و گنگ ائے؟»

مردا یکبرا گوّن کندانیّن دپے که تئو گوَشئے چه سوریّا آتکگ، گوشت: «اُهُی، اُهُی جن! سرئے کلاهِت منی، که بئے من برت. انون دگه شوّر موَر، مَسُر که من شَرت برت. ترا نون هر وهدا گوَسک بندگ پِر کپت.»

Mardá dega ham hech nagwasht. Jan nazzikter átk o gón borzén chihálé tawári jat: “Shuhtarunén mardak! Záná, karr o gong ay?”

Mardá yakbará gón kandánén dapé ke taw gwashay cha suréá átkag, gwasht: “Ohoy, ohoy jan! Saray koláhet mani, ke bay man bort. Annun dega shór mawar, masor ke man shart bort. Tará nun har wahdá gwask bandag per kapt.”

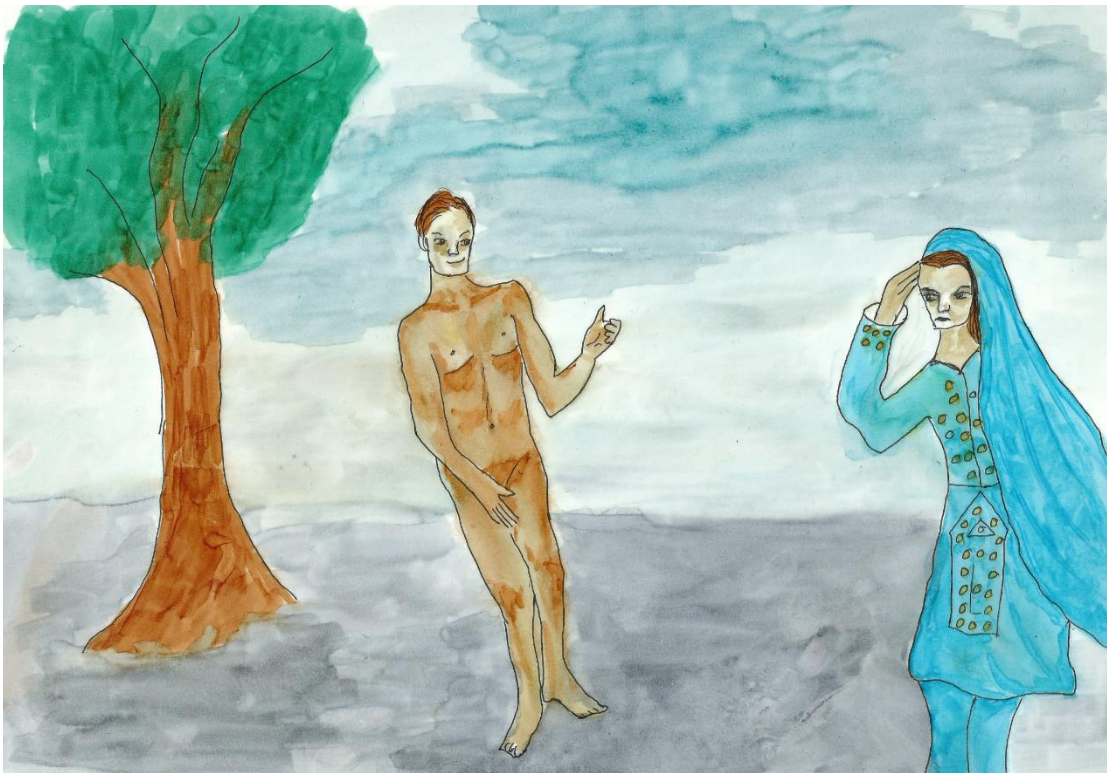

جَنا پَنچ مان آییئے سرا جتنت و گوشتی: «شرّ اِنت، شرّ اِنت، شَرت تئو برت، گوَسکا هر وهد منَ بندان، بله بگوَش تئو په چے چُش شِرّ بر سَرِ بازار ائے؟»

مردا گوَشت: «جن! کِسّها بِلّ، مردے چه بِنت پیّداک اَت و منا ڈنّ کَلَمانی راهی جُست گپت. من هچ نگوَشت که بلکیّن گوَسک بندگُن پِر ببیت. دگه چُنت گَشتا چه من همے جُستی کرت، بله من نُٹّگ نکرت. نون منا لهتیّن شَکّ و شهماتی کرت و گْوَرئے پُچّ چه منی جانا کشّتنت و شت. من اے سجّهیّن وهدا، ننگار و شوّمئے چیّرا تنتنا گوّک هَجے هم نگوَشتنت.»

جنا پدا پَنچ مردئے سرا جتنت و گوَشتی: «زار په تئیی سرا بات!» دستی گیرّ و پنچ کرتنت و گوَشتی: «بزور! پنچِت سرا بات! مردکه! تئو گوّن من شَرتبندی کرتگ، نه گوّن آلمئے مردم و جهانئے دَلوَتان. تئیی شَرت گوّن من بوتگ، گوّکانی هَجے کنگئے بدلا، آیان په چے اینچکَ جنئے؟ زوت کن، گوّن منی سریگا چِرّکے بند که آبرویے په ما نمَنت.»

Janá panch mán áiay sará jatant o gwashti: “Sharr ent, sharr ent, shart taw bort, gwaská har wahd mana bandán, bale begwash taw pa ché chosh sherr bar sare bázár ay?”

Mardá gwasht: “Jan! Kessahá bell, mardé cha Bent pédák at o maná Dhann Kalamáni ráhi jost gept. Man hech nagwasht ke balkén gwask bandagon per bebit. Dega chont gashtá cha man hamé josti kort, bale man notthag nakort. Nun maná lahtén shakk o shahmáti kort o gwaray pocch cha mani jáná kasshetant o shot. Man é sajjahén wahdá, nangár o shómay chérá tantaná gók hajé ham nagwashtant.”

Janá padá panch marday sará jatant o gwashti: “Zár pa tai sará bát!” Dasti girr o panch kortant o gwashti: “Bezur! Panchet sará bát! Mardaka! Taw gón man shartbandi kortag, na gón álamay mardom o jahánay dalwatán. Tai shart gón man butag, gókáni hajé kanagay badalá, áyán pa ché inchoka janay? Zut kan, gón mani sarigá cherreké band ke ábrué pa má namant.”

مردا گوَشت: «هئو، بِلّ که منا هر چے ببیت، بله ترا گوَسکئے بندگ پِر اِنت.»

جنا ترندێن کندگے جت و گوشتی: «پوشّ کَلِکّان، گوادری لکّان، مندی بچکّان، کێچی جنکّان، جی هئو! منا گوّن تئیی اے رسواییا بزان گوَسکئے بندگ پِر بوت. بله مهربانی کن، اے ڈْرچکانی پُشتا وتا چێر دئے و پناه کن، تان من بازارا برئوان و په تئو جامگ و شلوارے بیاران.»

من چه همِدا گوّن اتان، منا داتِش زرّے، زرّ من کرت هِرّے، هِرّ جُرّا کپت و مرت و من وتی چادر چنڈت و بڈّا کرت و دست هوّرک و هالیگ پِر ترّت و لوّگا آتکان.

Mardá gwasht: “Haw, bell ke maná har ché bebit, bale tará gwaskay bandag per ent.”

Janá trondén kandagé jat o gwashti: “Pusshe kalekkán, Gwadari lekkán, Mandi bachakkán, Kéchi jenekkán, ji haw! Maná gón tai é roswáiá bezán gwaskay bandag per but. Bale mehrabáni kan, é drachkáni poshtá watá chér day o panáh kan, tán man bázárá berawán o pa taw jámag o shalwáré byárán.”

Man cha hamedá gón atán, maná dátesh zarré, zarr man kort herré, herr jorrá kapt o mort o man wati cháder chandhet o baddhá kort o dast hórk o hálig per tarret o lógá átkán.

واجه پنچکُش

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے، هستاَت رۆزگارے، هستاَت مردے که نامی واجه پنچکُش اَت. آ یک بےوسّ و نێزگارێن مردے اَت، که وتی رۆچ و رۆزگاری یک هَلکێا، په مزّ و پوریاگریَ گوازێنت.

Wájah Panchkosh

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat mardé ke námi Wájah Panchkosh at. Á yak béwass o nézgárén mardé at, ke wati róch o rózgári yak halkéá, pa mozz o puryágeria gwázént.

یک رۆچے، وهدے که واجه پنچکُش گِسا آتک و رَست، آییئے چمّ پنچ مُشکانی سرا کپت که گڑۆیئے تها مرتگ‌اَنت. مُشکی چه گڑۆا در کرتنت، وتی جنی تئوار کرت و گوَشتی: «زانا، تئو نزانئے منی نام واجه پنچکُش اِنت؟ من کَدی اِنت آتکگان و تئو منا آپ و نگنیئے جُستا هم نکنئے؟»

Yak róché, wahdé ke Wájah Panchkosh gesá átk o raset, áiay chamm panch moshkáni sará kapt ke garhóéay tahá mortagant. Moshki cha garhóá dar kortant, wati jani tawár kort o gwashti: “Záná, taw nazánay mani nám Wájah Panchkosh ent? Man kadi ent átkagán o taw maná áp o naganéay jostá ham nakanay?”

لٹّی زرت و په جنئے جَنَگا پاد آتک. جنا وتی مردَ زانت، شیوار و هُژّارێن جنێنے اَت. پمێشکا دستی بست و گوَشتی: «بےشکّ که تئیی نام واجه پنچکُش اِنت، چیا که آ پنچێن مُشک تئو جتگ و کُشتگ‌اَنت. آ دگه یک مُشکے هم جتَ نکننت و تئو پنچ دانگ یکجاه جتگ و کُشتگ. من چۆن ترا نمنّان! بژّن اِنت که اے مُلکئے بادشاه و آییئے راج ترا پچّاهَ نیارنت و درستَ نکننت. اگن اے جاگَهئے بدلا، تئو دگه بادشاهێئے مُلکا بوتێنئے، تئیی کَدرِش باز گێشترَ زانت و من هم آسودگ و آسراتَ بوتان.»

واجه پنچکُشا وتی جَنئے اے ڈئولێن ستا و ساڑاێنگ سکّ وشّ بوتنت، باوری کرت و وتی دلا گوَشتی: «په راستی، من همے ڈئولێن مردے آن و اے وڑێن سَتایانَ کرزان.»

Latthi zort o pa janay janagá pád átk. Janá wati marda zánt, shiwár o hozzhárén janéné at. Paméshká dasti bast o gwashti: “Béshakk ke tai nám Wájah Panchkosh ent, chiá ke á panchén moshk taw jatag o koshtagant. Á dega yak moshké ham jata nakanant o taw panch dánag yakjáh jatag o koshtag. Man chón tará namannán! Bazhn ent ke é molkay bádsháh o áiay ráj tará pajjáha nayárant o drosta nakanant. Agan é jágahay badalá, taw dega bádsháhéay molká butény, tai kadresh báz géshtera zánt o man ham ásudag o ásráta bután.”

Wájah Panchkoshá wati janay é dhawlén satá o sárháénag sakk wassh butant, báwari kort o wati delá gwashti: “Pa rásti, man hamé dhawlén mardé án o é warhén satáyána karzán.”

نزانتی که جنا مَلنڈ کرتگ و په کلاگ زرتگ و اے کلاگ یک رۆچے په آییا بلاهَ بنت. واجه پنچکُش چه همے سَتایان گرم گپت، یک پادئے سرا اۆشتات که: «اے شهرا بِلّیَن و دگه بادشاهی مُلکیٗا برئوێن.»

هرچے که جنا اینگر و آنگر کرت واجه پنچکُشا نمَنِّت. نون جَن بےوسّ بوت و وتی نپاد و بونڈّکی زرت و هرئے سرا کرتنت و هر دو چه اے شهرا دێم په دگه شهرے رهادگ گپتنت.

دگه بادشاهێئے ملکا آتک و رَستنت. په وت یک کُڈّلے بست و جِکّش کرت. اے شَپِش رۆچ بوت و بامگواها واجه پنچکُشا وتی برۆت چرپ کرت و تاب داتنت. بادشاهئے دیوانا شت، کمرزانیگے بستی و نِشت.

Nazánti ke janá malandh kortag o pa kalág zortag o é kalág yak róché pa áiá baláha bant. Wájah Panchkosh cha hamé satáyán garm gept, yak páday sará óshtát ke: “É shahrá bellén o dega bádsháhi molkéá berawén.”

Har ché ke janá ingor o ángor kort Wájah Panchkoshá namannet. Nun jan béwass but o wati nepád o bunddhaki zort o haray sará kortant o har do cha é shahrá dém pa dega shahré rahádag geptant.

Dega bádsháhéay molká átk o rasetant. Pa wat yak koddholé bast o jekkesh kort. É shapesh róch but o bámgwáhá Wájah Panchkoshá wati barót charp kort o táb dátant. Bádsháhay diwáná shot, kamarzánigé basti o nesht.

بادشاها وشّاتک کرت و نامی جُست گپت. واجه پنچکُشا وتی نام گوَشت. بادشاها آییئے چُشیّن نامئے مانا جُست کرت. آییا درّاێنت که: «من پنچ مزار یکجاه یک رۏچے جتگ کُشتگاَنت.» بادشاها سکّ وشّ بوت و پنچ مردئے پگاری په آییا بکشات.

Bádsháhá wasshátk kort o námi jost gept. Wájah Panchkoshá wati nám gwasht. Bádsháhá áiay choshén námay máná jost kort. Áiá darráént ke: “Man panch mazár yakjáh yak róché jatag koshtagant.” Bádsháhá sakk wassh but o panch marday pagári pa áiá bakshát.

نون واجه پنچکُش په یک ٹَهل و شانے گِسا شت و وتی سجّهێن هالؔ و هوالی په جنا سر کرتنت. هما بێگاها ماڑیانی بانبندێن اُستاد لۏٹتنت و یک ماڑیئے بندگا هُکم داتنت. چیزّے زّری هم پێسرا داتنت که چه سباها باید اِنت ماڑیئے بندگا گلاێش بنت. نون واجه پنچکُشا هر رۏچ وتی برۏت چرپ و چَنگَ کرتنت و بادشاهئے دیوانا شت.

یک رۏچے نگهپانا بادشاه هالؔ دات: «چیزّے وهد اِنت که اَسپانی سرا مزارے کپتگ. هر شپَ کئیت و دو سئے کُرّگَ گیپت و وارت.»

بادشاهئے وزیر و وکیلان گۏن وت شئور کرت، تان بادشاها بگوَشنت: «په اے مزارئے گِرگ و کُشگا، واجه پنچکُشا هُکم بکن، که آ پنچ مردئے پگارا مُپتا گیپت و وارت.»

Nun Wájah Panchkosh pa yak thahl o shánė gesá shot o wati sajjahén hál o hawáli pa janá sar kortant. Hamá bégáhá márhiáni bánbandén ostád lóthetant o yak márhiéay bandagá hokm dátant. Chizzé zarri ham pésará dátant ke cha sabáhá báyad ent márhiay bandagá goláésh bant. Nun Wájah Panchkoshá har róch wati barót charp o changa kortant o bádsháhay diwáná shot.

Yak róché negahpáná bádsháh hál dát: “Chizzé wahd ent ke aspáni sará mazáré kaptag. Har shapa kayt o do say korraga gipt o wárt.”

Bádsháhay wazir o wakilán gón wat shawr kort, tán bádsháhá begwashant: “Pa é mazáray gerag o koshagá, Wájah Panchkoshá hokm bekan, ke á panch marday pagárá moptá gipt o wárt.”

بادشاها پنچکُش لۆٹت و گوَشتی: «یک مزارے هێل گپتگ، هر شپَ کئیت و چه شاهی اسپانی کُرّگان دو سئے دانگَ گیپت و وارت. ابێد چه تئو، وتی دربارا دگه مردے نگندان که مارا چه اے بلاها بچُٹّێنیت.»

واجه پنچکُشا وتی برۆت تاب داتنت و گوَشتی: «او بادشاه! اے وه کارے نهاِنت، چه اِشیا مسترێن کار هم په من هچ نهاَنت. مردے که چه پنچ مزارئے کُشکا بَجَّ نوارت و ٹپّیگَ نبیت، اے یکّێن مزارئے کُشَگ په آیِیا کارے نهاِنت.»

دیوانا جسّ دات و شاباش کرت. گڑا دیوان پرُشت. واجه پنچکُش ملّان ملّان دێم په گِسا شت. گۆن رسگا، لٹّی زرت و جنئے جَنَگا پاد آتک.

Bádsháhá Panchkosh lóthet o gwashti: “Yak mazáré hél geptag, har shapa kayt o cha sháhi aspáni korragán do say dánaga gipt o wárt. Abéd cha taw, wati darbárá dega mardé nagendán ke márá cha é baláhá bechotthénit.”

Wájah Panchkoshá wati barót táb dátant o gwashti: “Oo bádsháh! É wa káré naent, cha eshiá masterén kár ham pa man hech naant. Mardé ke cha panch mazáray koshagá bajja nawárt o thappiga nabit, é yakkén mazáray koshag pa áiá káré naent.”

Diwáná jass dát o shábásh kort. Gorhá diwán prosht. Wájah Panchkosh mallán mallán dém pa gesá shot. Gón rasagá, latthi zort o janay janagá pád átk.

جنا گوَشت: «ترا چۆن اِنت که وشّ و ودانکا منی جَنَگا لاکارئے؟»

آییا گوَشت: «جن! تئو منا چُش وار و درپدر کرتگ. اگن تئو منی نام واجه پنچکُش مهاِشتیݔن و آ وسپ و سَتا مکرتیݔناَنت، مرۆچی اے بلاه منی سرا نکپت.»

جنا گوَشت: «نون گپ چی اِنت؟»

گوَشتی: «تئیی شامگۆرّی! مرۆچی بادشاها گوَشتگ که یک مزارے هر شپَ کئیت و آییئے اسپانی کرّگانَ وارت. نون منا په آییئے گِرَگا هُکم داتگی و لۆٹیت په هر داب منتگ، مزارا زندگها بگران و بیاران. اُو نزانتیݔن جَن! منی پت و پیرُکان کدی مزارے زندگها گپتگ تان منی باریگ بیت؟»

Janá gwasht: “Tará chón ent ke wassh o wadánká mani janagá lákáray?”

Áiá gwasht: “Jan! Taw maná chosh wár o darpadar kortag. Agan taw mani nám Wájah Panchkosh maeshtén o á wasp o satá makorténant, maróchi é baláh mani sará nakapt.”

Janá gwasht: “Nun gapp chi ent?”

Gwashti: “Tai shámgórri! Maróchi bádsháhá gwashtag ke yak mazáré har shapa kayt o áiay aspáni korragána wárt. Nun maná pa áiay geragá hokm dátagi o lóthit pa har dáb mantag, mazárá zendaghá begerán o byárán. Oo nazántén jan! Mani pet o pirokán kadi mazáré zendaghá geptag tán mani bárig bit?”

جَنا درّاێنت: «بادشاه ترا پنچ مردئے پگارا مُپتا ندنت. آ رۏچ که من ترا گوَشت، تئو نمَنِّت و پادِت یک کئوشا کرتنت که من مزارکُشانی بچّ آن. په منی جَنَگا لٹِّت چِت و پاد آتکئے و لڈّ و بار کنگئے هُکمِت دات. نون که اینچک زرَّ گرئے باید اِنت که بادشاهئے هُکما بمنّئے.»

نون واجه پنچکُش تپا گِپت و گوَشتی:
«زوت کن، منا نپاد و لهێپے پِر دئے که تپیگ آن.»

بله جنا دلبڈّی دات و گوَشت:
«زوت کن، هرے در گێج، تان وتی بار و بُنگا بلڈّێن و چه اِدا برئوێن.»

Janá darráént: “Bádsháh tará panch marday pagárá moptá nadant. Á róch ke man tará gwasht, taw namannet o pádet yak kawshá kortant ke man mazárkosháni bacch án. Pa mani janagá latthet chet o pád átkay o laddh o bár kanagay hokmet dát. Nun ke inchok zarra geray báyad ent ke bádsháhay hokmá bemannay.”

Nun Wájah Panchkosh tapá gept o gwashti:
“Zut kan, maná nepád o lehépé per day ke tapig án.”

Bale janá delbaddhi dát o gwasht:
“Zut kan, haré dar géj, tán wati bár o bonagá beladdhén o cha edá berawén.”

واجه پنچکُش شپنیٚما په هریٚئے پد جَنَگا شت. چه کزا، اے هما وهد اَت که مزار هم په کُرّگانی وَرَگا آتک. اناگت گوٚن واجه پنچکُشا ڈیکّی وارت. بله شپ تهار اَت و پنچکُشا په شرّی ندیست. آییا پگر کرت بلکیٚن هرے. گوٚن هَلگَر و هَلَباش، دستی جت و هر دویٚن گوٚشی سکّ مُهر داشتنت. کشّکانی کرت و لوٚگا برتی.

جنا گْوانک جت: «گوٚن زمزیلا مُهری بند، مَسندیت و مرئوت که باندا هئیرانَ بیٚن.»

Wájah Panchkosh shapnémá pa haréay pad janagá shot. Cha kazá, é hamá wahd at ke mazár ham pa korragáni waragá átk. Anágat gón Wájah Panchkoshá dhikki wárt. Bale shap tahár at o Panchkoshá pa sharri nadist. Áiá pegr kort balkén haré. Gón halgar o halabásh, dasti jat o har doén góshi sakk mohr dashtant. Kasshakáni kort o lógá borti.

Janá gwánk jat: “Gón zamzilá mohri band, masendit o marawt ke bándá hayrána bén.”

واجه پنچکُشا هم دست و پادی گوْن زمزیل مُهر بستنت. مزارا وتی دلا گوَشت: «اے چوْنیْن بلاهے که منی گوْشی هریْئے ڈولا گپتنت و گِرّ کنان په اے آسانی آورت و بست؟!»

یک وهدے جَن پاد آتک تان بزّگیْن هرا کاه و کدیمے بدنت، تان یکبرا چمّی په مزارا کپت. سٹّے کرتی و تُرسی جانا نِشت، بله وتی ترسی چه پنچکُشا چیْر دات و وپت.

Wájah Panchkoshá ham dast o pádi gón zamzil mohr bastant. Mazárá wati delá gwasht: “É chónén baláhé ke mani góshi haréay dhawlá geptant o gerr kanán pa é ásáni áwort o bast?!”

Yak wahdé jan pád átk tán bazzagén hará káh o kadimé bedant, tán yakbará chammi pa mazárá kapt. Setthé korti o torsi jáná nesht, bale wati torsi cha Panchkoshá chér dát o wapt.

رۆٹِکّا، وهدے که واجه پنچکُش چه وابا پاد آتک و ڈنّا در بوت، چمّی که په مزارا کپت، زانتی که آییا هرئے جاها هما مزار گپتگ. جانی لرزگا لگِّت. زوت شت لهێپ و نپادی هاچ کرت و وپت، بله واب نکپت. جنا هر چے دلبڈّی و دلجمی دات، آییا نمَنِّت و گوَشتی: «منا ترسیت.»

Róthekká, wahdé ke Wájah Panchkosh cha wábá pád átk o dhanná dar but, chammi ke pa mazárá kapt, zánti ke áiá haray jáhá hamá mazár geptag. Jáni larzagá lagget. Zut shot lehép o nepádi hách kort o wapt, bale wáb nakapt. Janá har ché delbaddhi o deljami dát, áiá namannet o gwashti: “Maná torsit.”

سُهبئے سرا، جنا مردمے کلاتا رئوان کرت تان بادشاها بگوَشنت که واجه پنچکُشا مزار گپتگ، بیاینت و آییا ببرنت. چیا که واجه پنچکُشا دۆشی چه مزارئے جنْگا دم برتگ و نون وپتگ و وت آتکَ نکنت.

اے هال که بادشاها سر بوت گۆن وتی درستیگێن وزیر و گزیران واجه پنچکُشئے جاگها آتک. مزارِش دیست که آییئے ماڑیئے کَشا یک کِرّے گۆن زمزیل بستگ. مزارِش بۆتک و برت.

بێگاها واجه پنچکُشا وتی پُچّ و درێس بدل کرتنت، برۆتی چرپ کرت و بادشاهئے بارگاها شت. بادشاه، گۆن وزیر و گزیران په آییئے دێما پاد آتک و چه دیوانئے هر کش و کِرّا، جسّ و شاباش مچِّت. نون بادشاها ده مردئے اَنام په واجه پنچکُشا دات و بکشات.

Sohbay sará, janá mardomé kalátá rawán kort tán bádsháhá begwashant ke Wájah Panchkoshá mazár geptag, byáyant o áiá bebarant. Chiá ke Wájah Panchkoshá dóshi cha mazáray jangá dam bortag o nun waptag o wat átka nakant.

É hál ke bádsháhá sar but gón wati drostigén wazir o gazirán Wájah Panchkoshay jágahá átk. Mazáresh dist ke áiay márhiay kashá yak kerré gón zamzil bastag. Mazáresh bótk o bort.

Bégáhá Wájah Panchkoshá wati pocch o darés badal kortant, baróti charp kort o bádsháhay bárgáhá shot. Bádsháh, gón wazir o gazirán pa áiay démá pád átk o cha diwánay har kash o kerrá, jass o shábásh macchet. Nun bádsháhá dah marday anám pa Wájah Panchkoshá dát o bakshát.

لهتێن رۆچا و رند، مردمان بادشاه هال دات: «چُنت شپ اِنت که هپت دُزّ و رهگیر هر شپ شهرا رچنت و دکّان و گِسانَ جننت و پُلنت.» اے دگه رۆچا بادشاها واجه پنچکُش لۆٹت. په دُزّ و رهگیرانی گِرَگ و جَنَگا هُکم دات.

واجه پنچکُش دگه تپا گپت، بزّگ و لُنٹ هشک جنئے کِرّا آتک و په آییئے جَنَگا لاکارتی. جنا گۆن ترس و لرزے هال و هئوال کرت و واجه پنچکُشا وتی نۆکێن گرپتاری گوَشت. جنا درّاێنت: «گم مکن! برئو مُلکئے باپاریا پنجاه کلدار بدئے و آییئے گد و پُچّان گۆن هُرجینا، په یک رۆچے بگر.»

واجه پنچکُشا جنئے هبر زرت و باپاریئے پُچّ و هُرجینی آورتنت. نون جنا آرت ترّ کرت و کمّے زهری مان آرتان رێتک. بازێن رۆگنی نانے هم پتکی و هُرجینئے تها اِشتنت. پُچّی هم واجه پنچکُشئے گوَرا داتنت. واجه پنچکُش دێم په یک نێمگے سر گپت و شت.

Lahtén róchá o rand, mardomán bádsháh hál dat: “Chont shap ent ke hapt dozz o rahgir har shap shahrá rechant o dokkán o gesána janant o polant.” É dega róchá bádsháhá Wájah Panchkosh lóthet. Pa dozz o rahgiráni gerag o janagá hokm dát.

Wájah Panchkosh dega tapá gept, bazzag o lonth hoshk janay kerrá átk o pa áiay janagá lákárti. Janá gón tors o larzé hál o hawál kort o Wájah Panchkoshá wati nókén gereptári gwasht. Janá darráént: “Gam makan! Beraw molkay bápáriá panjáh kalladár beday o áiay god o pocchán gón horjiná, pa yak róché beger.”

Wájah Panchkoshá janay habar zort o bápáriay pocch o horjini áwortant. Nun janá árt tarr kort o kammé zahri mán ártán rétk. Bázén rógeni náné ham patki o horjinay tahá eshtant. Pocchi ham Wájah Panchkoshay gwará dátant. Wájah Panchkosh dém pa yak némagé sar gept o shot.

اَنچش رئوگا اَت که اناگت راها گوْن هپتێن دزّان دُچار کپت. آیان که واجه پنچکُش گوْن آ پُچّ و درێسان و آ هُرجینا دیست، گوشتِش: «اَلّه بَچه، بگرێت که باپاریے گوْن پرّێن هُرجینے.» سکّ گَل گِپتنت. دُزّان اُرش و اُترُم کرت و واجه پنچکُش گپت و بست.

هُرجین جَهل اێر گێتک و درستیگێن نانِش وارتنت. زهرا وتی کار کرت و هر هپتێن دُزّ مرتنت. واجه پنچکُش هم مَهتل نبوت و هر هپتێنانی سر زرتنت و دێم په مێتگا بێرئوی کرت و رَست.

Anchosh rawagá at ke anágat ráhá gón haptén dozzán dochár kapt. Áyán ke Wájah Panchkosh gón á pocch o darésán o á horjiná dist, gwashtesh: “Alleh bacha, begerét ke bápárié gón porrén horjiné.” Sakk gal geptant. Dozzán orosh o otrom kort o Wájah Panchkosh gept o bast.

Horjin jahl ér gétk o drostigén nánesh wártant. Zahrá wati kár kort o har haptén dozz mortant. Wájah Panchkosh ham mahtal nabut o har hapténáni sar zortant o dém pa métagá bérawi kort o raset.

شپ گْوَست و رۆچ بوت. سباها په یک گَل و بالے بادشاهئے دربارا شت. درود و درهباتے کرتی و گوَشتی: «او بادشاه! من هر هپتێن رهزن کُشتنت.» بادشاه باز وشّ بوت و چه هر نێمگا جَسّ و شاباش بُرز بوت. بادشاها نون بیست مردئے پگار په واجه پنچکُشا بکشات.

یک رۆچے، دگه ملکێئے بادشاها اے ملکئے بادشاه په جنْگ و مِڑا گواجارێنت. بادشاها ڈاه پِرّێنت، وزیر و گزیر هُکم کرتنت تان گۆن واجه پنچکُشئے همراهیا په جنْگئے سمبارگا، راه و چارگے در بگێجنت.

Shap gwast o róch but. Sabáhá pa yak gal o bálé bádsháhay darbárá shot. Drud o drahbáté korti o gwashti: “Oo bádsháh! Man har haptén rahzan koshtant.” Bádsháh báz wassh but o cha har némagá jass o shábásh borz but. Bádsháhá nun bist marday pagár pa Wájah Panchkoshá bakshát.

Yak róché, dega molkéay bádsháhá é molkay bádsháh pa jang o merhá gwájárént. Bádsháhá dháh perrént, wazir o gazir hokm kortant tán gón Wájah Panchkoshay hamráhiá pa jangay sambáragá, ráh o cháragé dar begéjant.

اے رندا، بزّگێن واجه پنچکُشئے دپ زهرتر و لُنٹ هُشکتر چه پێسرا، گِسا آتک و چه هما دور، گوٚن هزاران بد و بێراه په جنئے جَنَگا لاکارتی. گرّان و نرُنڈان گوَشگا اَت که: «شێر و مزاران بِلّ، که نون بادشاهانی جنگُن سرا کپتگ.» جنا په هزار بگبهتی وتا چه آییئے لٹّان در و دست کرت و چه واجه پنچکُشا هال و هئوالئے مکسدی جُست کرت. وهدے که زانتی هبر چی اِنت، نون آییا دلداری و دلبَڈّی داتی و گوَشتی: «دلا مَوَر و گم مکن، دلجم بئے که واجه پنچکُش اے گَشتا هم سوٚبێنَ بیت.»

سباها وهدے که مردمانی مُچّ کنگ و جنْگی شوٚرێنگئے تبل و ٹْرمبانی تئوار مچِّت، نگهپانان یک سرمست و ٹْرندێن اسپے گوٚن تنگئوێن سَنج و اِراکان په واجه پنچکُشا آورت و رسێنت. واجه پنچکُشا گوَشت: «بادشاه گوٚن وتی پئوج و لشکرا دێما برئوت و رهادگ بگیپت، من وتا زوتَ رسێنان.»

É randá, bazzagén Wájah Panchkoshay dap zahrter o lonth hoshkter cha pésará, gesá átk o cha hamá dur, gón hazárán bad o béráh pa janay janagá lákárti. Gorrán o norondhán gwashagá at ke: “Shér o mazárán bell, ke nun bádsháhani jangon sará kaptag.” Janá pa hazár bagbahti watá cha áiay latthán dar o dast kort o cha Wájah Panchkoshá hál o hawálay maksadi jost kort. Wahdé ke zánti habar chi ent, nun áiá deldári o delbaddhi dáti o gwashti: “Delá mawar o gam makan, deljam bay ke Wájah Panchkosh é gashtá ham sóbéna bit.”

Sabáhá wahdé ke mardománi mocch kanag o jangi shórénagay tabl o trombáni tawár macchet, negahpánán yak sarmast o trondén aspé gón tangawén sanj o erákán pa Wájah Panchkoshá áwort o rasént. Wájah Panchkoshá gwasht: “Bádsháh gón wati pawj o lashkará démá berawt o rahádag begipt, man watá zuta rasénán.”

جنا واجه پنچکُش گپت، زێنئے سرا نادێنت، یک تاکَهێن گدے زرت و گۆن اسپئے زێن و تنگا چِکرت و سَکّ مُهر بست و بۆری هئی کرت. نریان که تان اے وهدی آییئے پُشتا کَسّ سوار نبوتگ‌اَت، انچش پیتکُکا تَتک و تردّان و گْوَزان دێم په جنگی لشکرئے سْرَپا راه کپت.

هر دوێن بادشاهانی لشکر جنگا اتنت که واجه پنچکُشئے نریان په ڈْرکّے چه یک کِرّے سِرّان پێداک اَت. نریانئے گِر و دار چه واجه پنچکُشئے دستا در اَت، جئومست و وَکاب‌بالێن اسپ چه یک درچکێئے چێرا گْوَست. واجه پنچکُشئے دل چه ترسا چێر ترِّتگ‌اَت، ڈْرچکی بگل کرت، بله چه نریانئے بازێن زۆرا، ڈْرچک چه بُنا در آتک و واجه پنچکُشئے بگلا مَنت. آییا هم ڈْرچک یله ندات. نریان بےسار و بےسما دێم په دژمنئے لشکرا تتک.

Janá Wájah Panchkosh gept, zénay sará nádént, yak tákahén godé zort o gón aspay zén o tangá chekket o sakk mohr bast o bóri hay kort. Naryán ke tán é wahdi áiay poshtá kass swár nabutagat, anchosh pitkoká tatk o traddán o gwazán dém pa jangi lashkaray srapá ráh kapt.

Har doén bádsháháni lashkar jangá atant ke Wájah Panchkoshay naryán pa drekké cha yak kerré serrán pédák at. Naánay ger o dár cha Wájah Panchkoshay dastá dar at, jawmast o wakábbálén asp cha yak drachkéay chérá gwast. Wájah Panchkoshay del cha torsá chér tarretagat, drachki bagal kort, bale cha naryánay bázén zórá, drachk cha boná dar átk o Wájah Panchkoshay bagalá mant. Áiá ham drachk yalah nadát. Naryán bésár o bésamá dém pa dozhmenay lashkará tatk.

واجه پنچکُشا تهنا چیزّے که دپا اَت اے گال اَت که: «کَپان، کَپان، بدارێت که کَپان!»

Wájah Panchkoshá tahná chizzé ke dapá at é gál at ke: “Kapán, kapán, bedárét ke kapán!”

چه کزا و پاکێن کادِرئے زۆرا، واجه پنچکُشئے بَهت پُرزۆر اَت و دژمنێن بادشاهئے نام هم کَپان اَت. آیئے لشکر و جندا دیست که پهلوانیا بلاهێن درچکے بگلا اِنت و بۆرتاچان، بادشاهئے ناما گیپت و دێم په آییا پێداک اِنت.

Cha kazá o pákén káderay zórá, Wájah Panchkoshay baht porzór at o dozhmenén bádsháhay nám ham Kapán at. Áiay lashkar o jendá dist ke pahlawánéá baláhén drachké bagalá ent o bórtáchán, bádsháhay námá gipt o dém pa áiá pédák ent.

دژمنئے پئوج و لشکر چه ترسا دِلترکّ بوت و تتک. مڑ و جنگئے پَٹّ یله دات و لشکرا پرۆش وارت. نون واجه پنچکُشئے بادشاها سۆب کَٹِّت و دێم په وتی کلاتا پِر ترّت.

اے درنیاما، واجه پنچکُش پێسر چه آیان وتی لۆگا آتک و رَست. جنا چه اسپئے سرا اێر گێتک، پُچّ و پۆشاک بدلێنتنت و تاسے آپ و شربت وارێنت.

اے دگه سباها، بادشاها بارگاهے برجاه داشت و مزنێن جشنے گپت. واجه پنچکُشی وتی کِرّا نادێنت. نون آ مزنێن پُرمڑاێن مردے نام کپت، بادشاهئے راستی کَشئے نندۆک بوت و په یک بلاهێن جاه و جاگهے رَست.

من تان اِدا گۆن اتان، بادشاها دات منا زرّ ے، زرّ من کرتنت هِرّے، هِرّ کپت مان جُرّے، من وتی چادر چنڈِّت و بڈّا کرت و گۆن هۆرک و هالیگێن دستے وتی لۆگا پِر ترّتان.

Dozhmenay pawj o lashkar cha torsá deltrakk but o tatk. Merh o jangay patth yalah dát o lashkará prósh wárt. Nun Wájah Panchkoshay bádsháhá sób katthet o dém pa wati kalátá per tarret.

É darnyámá, Wájah Panchkosh pésar cha áyán wati lógá átk o raset. Janá cha aspay sará ér gétk, pocch o póshák badaléntant o tásé áp o sharbat wárént.

É dega sabáhá, bádsháhá bárgáhé barjáh dásht o mazanén jashné gept. Wájah Panchkoshi wati kerrá nádént. Nun á mazanén pormarháén mardé nám kapt, bádsháhay rásti kashay nendók but o pa yak baláhén jáh o jágahé raset.

Man tán edá gón atán, bádsháhá dát maná zarré, zarr man kortant herré, herr kapt mán jorré, man wati cháder chandhet o baddhá kort o gón hórk o háligén dasté wati lógá per tarretán.

کُنٹ بیبی

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۏچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هستاَت رۏچے، هستاَت رۏزگارے، هستاَت بادشاهے و آییا یک شررنگ و مهگۏنگێن جنکے هستاَت که نامی چه بےهبریا کُنٹ بیبی اَت. بازێنے آییئے لۏٹۏک اتنت. بادشاهئے جنکا همے بئے و شَرت اِشتگاَت که هر کَس آییا سئے رندا په هبر در بیاریت، هما آییئے مردَ بیت. اگن نه، آیان سادے گوَرا دئینت و بازارا چَکرّێننت.

Konth Bibi

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat bádsháhé o áiá yak sharrang o mahgónagén jeneké hastat ke námi cha béhabariá Konth Bibi at. Bázéné áiay lóthók atant. Bádsháhay jeneká hamé bay o shart eshtagat ke har kas áiá say randá pa habar dar byárit, hamá áiay marda bit. Agan na, áyán sádé gwará dayant o bázárá chakkarrénant.

بازێنے آتکگاتنت و جنکِش په هبر در نیاورتگاَت و شِرّ بَر سَرِ بازار بوتگ و شتگاتنت.

تان یک رۏچے مُلکئے یک آپکشّے کئیت و گوَشیت: «من جنکا په هبر درَ کاران.»

آ گوَشنت: «شرّ اِنت، بله اگن اے کارِت نکرت، گڑا تئیی سِزا هما اِنت که ما گوَشت.»

آپکشّ پسّئوَ دنت: «شرّ اِنت.»

Bázéné átkagatant o jenekesh pa habar dar nayáwortagat o sherr bar sare bázár butagat o shotagatant.

Tán yak róché molkay yak ápkasshé kayt o gwashit: “Man jeneká pa habar dara kárán.”

Á gwashant: “Sharr ent, bale agan é káret nakort, gorhá tai sezá hamá ent ke má gwasht.”

Ápkassh passawa dant: “Sharr ent.”

اے دگه شپا، آپکشّا برنت جنکئے کِرّا. اۆدا که رئوت گوَشیت: «او شهزادگێن بانُک! بیا که من په تئو وشّێن کسّهے کاران.»

جنک گۆن سَرئے سُرێنگا منّیت.

É dega shapá, ápkasshá barant jenekay kerrá. Ódá ke rawt gwashit: “Oo shahzádagén bánok! Byá ke man pa taw wasshén kessahé kárán.”

Jenek gón saray sorénagá mannit.

آپکشّ گوَشیت: «تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے هستاَت رۆزگارے، هستاَت یک بادشاهے. یک رۆچے اے بادشاه شئورَ کنت تان په یک تجارتی سپرے برئوت. په همے مکسدا، همراه گۆن وتی وزیرا، یک دارتراش و یک زَرگر و یک دَرزی و یک مُلّایے هم گۆن وتَ بارت.

Ápkassha gwashit: “Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché hastat rózgáré, hastat yak bádsháhé. Yak róché é bádsháh shawra kant tán pa yak tejárati saparé berawt. Pa hamé maksadá, hamráh gón wati wazirá, yak dártrásh o yak zargar o yak darzi o yak molláé ham gón wata bárt.

شپا که اُرد و بُنگَ کننت، بادشاه هُکمَ کنت: ‹اے شپا په چار پاسا بهر کنیٚت و هر پاسا یکّے چه شما بُنپانی بدئییٚت.›

Shapá ke ord o bonaga kanant, bádsháh hokma kant: ‘É shapá pa chár pásá bahr kanét o har pásá yakké cha shomá bompáni bedayét.’

شپئے ائولی پاسا، دارتراشَ زوریت. کَمُّکے که نِندیت و اوٛشتیت، گندیت که اے ڈئولا دمَ بارت، وتی ساز و سامانانَ زوریت و گوٛن یک دارے، جنکے جوٛڑ و اڈَّ کنت.

دومی پاس، درزیئے باریگَ بیت. دَرزی که اے وشڈئول و وشبْراهیٛن جنکا گندیت، وتی درزیگری چَرکا زُوریت و یک ڈئولدار و پُردوٛچیٛن جامگے دوٛچیت و گوراییَ دنت.

سئیمی پاسا، زرگر پادَ کئیت. تانکه اے داریٛن جنکا گوٛن آ پُردوٛچیٛن جامگا گندیت، وتی پیٛتیا پَچَ کنت و گوٛن بانوٛری شرّیٛن سَهت و زیٛوران، جنکا سمبهیٛنیت.

چارمی پاس، مُلّائے باریگَ بیت. مُلّا که اے سمبهتگیٛن جنکا آ ڈئولا وشّرنگ و زیٛبا گندیت، یک دل نه، سد دل آشکَ بیت. زاری و پریاتَ کنت و گوَشیت: ‹او مهربانیٛن هُدا! تئیی دستا هر چیزّ بوتَ کنت، بیا و اے سجّهیٛنانی کارا برکت بدئے و اے داریٛن سمبهتگیٛن بانوٛرا ساه مان کن.›

Shapay awali pásá, dártrásha zurit. Kammoké ke nendit o óshtit, gendit ke é dhawlá dama bárt, wati sáz o sámánána zurit o gón yak dáré, jeneké jórh o addha kant.

Domi pás, darziay báriga bit. Darzi ke é washdhawl o washbrahén jeneká gendit, wati darzigari charká zurit o yak dhawldár o pordóchén jámagé dóchit o gwaráia dant.

Saymi pásá, zargar páda kayt. Tánke é dárén jeneká gón á pordóchén jámagá gendit, wati pétiá pacha kant o gón bánóri sharrén saht o zéwarán, jeneká sambahénit.

Cháromi pás, molláay báriga bit. Mollá ke é sambahetagén jeneká á dhawlá washrang o zébá gendit, yak del na, sad del ásheka bit. Zári o peryáta kant o gwashit: ‘Oo mehrabánén Hoda! Tai dastá har chizz buta kant, byá o é sajjahénáni kárá barkat beday o é dárén sambahetagén bánórá sáh mán kan.’

مُلّائے ڈْوا برجاہَ بیت و جنکا ساہ مانَ بیت، چِشّگے جنت و نِندیت. نون اے ھر چارێن مرد جنکئے سرا جنْگَ بنت کہ جنک کجام یکّئیگ بوتَ کنت؟

ملّا گوَشیت: ‹منیگ اِنت کہ من ساہ مان کرتگ، اگن من ساہ مان مکرتێن، آ ھچبر مردمے نبوت تان بانۆرے ببیت.›

دارتراشَ گوَشیت: ‹ھئو! بلہ اگن من چہ ائولا، آ دار متراشتێن و جنکئے ڈئولا مجۆڑێنتێن، تئو چہ کجا ساہ مانَ کرت؟›

زرگرَ گوَشیت: ‹اگن من آ شرّێن زَر و زێور گْوَرا مداتێننت و بانۆری مسمبھێنتێن، تئو کدی ھئوَسَ کرت آییا ساہ مان کنئے؟›

درزیا گوَشت: ‹ھئو! راست اِنت، بلہ اگن من آ شئوکێن جامگ مدۆتکێن و گْوَرا مداتێن، تئو کدی ھئوَسَ کرت تان آ زَر و زێورانی گْوَرا بدئیئے؟›

Molláay dwá barjáha bit o jeneká sáh mána bit, chesshagé jant o nendit. Nun é har chárén mard jenekay sará janga bant ke jenek kojám yakkayg buta kant.

Mollá gwashit: ‘Manig ent ke man sáh mán kortag, agan man sáh mán makortén, á hechbar mardomé nabut tán banóré bebit.’

Dártrásha gwashit: ‘Haw! Bale agan man cha awalá, á dár matráshtén o jenekéay dhawlá majórhéntén, taw cha kojá sáh mána kort?’

Zargara gwashit: ‘Agan man á sharrén zar o zéwar gwará madáténant o bánóri masambahéntén, taw kadi hawasa kort áiá sáh mán kanay?’

Darziá gwasht: ‘Haw! Rást ent, bale agan man á shawkén jámag madótkén o gwará madátén, taw kadi hawasa kort tán á zar o zéwaráni gwará bedayay?’

نون اے چارێن کَس زار و آجز اتنت که بارێن جنک کجام یکّئے بوتَ کنت؟ بادشاه هم هئیران اَت.»

کُنٹ بیبیا یکبرا سر برز کرت و گوَشتی: «منی هئیالا، جنک زرگرئیگ انت، چیا که مُلّا و دارتراش آییئے پت و مات هسابَ بنت که آ جوړێنتگِش، درزیا هم تهنا یک جامگے گْوَرا داتگ. بله زرگرا گوْن وتی اِزم و هنر و گرانکیمتێن زَر و سَهتان، بانوْری سمبهێنتگ.»

Nun é chárén kas zár o ájez atant ke bárén jenek kojam yakkayg buta kant? Bádsháh ham hayrán at.”

Konth Bibiá yakbará sar borz kort o gwashti: “Mani hayálá, jenek zargarayg ent, chiá ke mollá o dártrásh áiay pet o mát hesába bant ke á jórhéntagesh, darziá ham tahná yak jámagé gwará dátag. Bale zargará gón wati ezm o honar o grankimatén zar o sahtán, bánóri sambahéntag.”

دومی شپا، کنٹّ بیبی نگران نِشتگ‌اَت که بارێن اِنشپی هم آپکشّ آیبا په هبر در آورتَ کنت یا نه؟ آپکشّا شاکارگے جت و گوَشتی: «او شهزادگێن بانُک! نون بیا و اے کسّها گوّش کشّ:

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بێدل.

هست‌اَت رۆچے هست‌اَت رۆزگارے، هست‌اَت یک گرانماوَلێن هئیادارێن جنێنے که سکّ وش‌رنگ و زێبا اَت. مُلکئے میر و باپاری، هاکم و ملّا، آیئے وش‌رنگیئے آشکَ بنت. بادشاه کاسدے رئوانَ دنت تانکه یک شپے آیئے گوْرا بوپسیت، اگن نه، آیئے مرد و چُکّانَ کُشیت.

Domi shapá, Konth Bibi negrán neshtagat ke bárén enshapi ham ápkassh áiá pa habar dar áworta kant yá na? Ápkasshá shákáragé jat o gwashti: “Oo shahzádagén bánok! Nun byá o é kessahá gósh kassh:

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché hastat rózgáré, hastat yak gránmáwalén hayádárén janéné ke sakk washrang o zébá at. Molkay mir o bápári, hákem o mollá, áiay washrangiay ásheka bant. Bádsháh kásedé rawána dant tánke yak shapé áiay gwará bwapsit, agan na, áiay mard o chokkána koshit.

جنێنَ ترسیت و کاسدا گوَشیت: ‹او بادشاهئے مَهرمێن کاسد! شاها بگوَش که: «تئو مُلکئے نام و ناموس ائے. اگن اے کارا په سِتر و په شرّی مکنئے، بنّامَ بئے. اجازت بدئے، وهدے که منی مرد په سات و سپرے رئوت، تئو اے کارا بکن.»›

جنێنئے مرد که سپرا رئوت، بادشاه کاسدا رئوانَ کنت تان برئوت و جنێنا بگوَشیت: ‹نون آ وهد که تئو گوَشت، آتکگ.› جنێن هم کلئوَ کنت که: ‹او بادشاه! منی آیَگ تئیی گوَرا نبیت، تئیی آیَگ هم یک بزّگێن جنێنێئے لوٚگا که مردی اِدا نهاِنت شرّێن هبرے نهاِنت. بازار په تئو هبر اڈّ کنت و تئیی بادشاهی شئوکرت پرُشیت.گڑا گهتر اِنت پرمان کنئے تان زمینئے چێرا، یک راهے چه تئیی کلاتا تان منی لوٚگا بکشّنت. آ وهدی، تئو چه همے چێرزمینی گارّا وتا په من سر کن.›

Janéna torsit o kasedá gwashit: ‘Oo bádsháhay mahramén kásed! Sháhá begwash ke: “Taw molkay nám o námus ay. Agan é kárá pa setr o pa sharri makanay, bannáma bay. Ejázat beday, wahdé ke mani mard pa sát o saparé rawt, taw é kárá bekan.”’

Janénay mard ke separá rawt, bádsháh kasedá rawána kant tán berawt o janéná begwashit: ‘Nun á wahd ke taw gwasht, átkag.’ Janén ham kolawa kant ke: ‘Oo bádsháh! Mani áyag tai gwará nabit, tai áyag ham yak bazzagén janénéay lógá ke mardi edá naent sharrén habaré naent. Bázár pa taw habar addha kant o tai bádsháhi shawkata proshit. Gorhá gehter ent parmán kanay tán zeminay chérá, yak ráhé cha tai kalátá tán mani lógá bekasshant. Á wahdi, taw cha hamé chérzemini gárrá watá pa man sar kan.’

جنێن اے پگر و پێشنهادا په اے هاترا کنت، تانکه اے گارّا بکۆچنت، بازێن وهدے لگّیت و بلکێن آییئے مرد چه سپرا بیئیت و برسیت. بادشاه اے هبرا منّیت و وتی مهرمێن مردمانَ گوَشیت تان چێرزمینی راهے تئیار کننت. چه کزا و تُپاک، تان اے گارّ کۆچگَ بیت، جنێنئے مردَ کئیت و رسیت.

گۆن مردئے رَسَگا، جنێن سجّهێن راز و هبران، بادشاهئے واهگ و مرادان، په آییا سرَ کنت. مرد وتی جنئے پێشانیگا درۆتَ دنت و گوَشیت: ‹ترا مَهربا اِنت، شاباش په تئیی مِهر و وپایا، تئو که وتی هئیا په اے مُهریا داشتگ، منَ زانان که تئیی هئیائے اے مُهرێن دیوال ترا رکّێنیت. منا په تئیی سپا و سپادلیا باور اِنت. اگن بادشاها پدا هم ترا لۆٹت، برئو. منَ زانان آ هم که ترا گندیت، چه وتی اے گَندهێن شئورا بَجّیت.›

جنێن وتی مردئے هبرا زوریت. اے دگه رۆچا، بادشاهئے کاسد که کئیت گڑا جنێنَ گوَشیت: ‹شرّ اِنت، من باندا شپَ کایان.›

Janén é pegr o péshnahádá pa é háterá kant, tánke é gárrá bekóchant, bázén wahdé laggit o balkén áiay mard cha sapará byayt o berasit. Bádsháh é habará mannit o wati mahramén mardomána gwashit tán chérzemini ráhé tayár kanant. Cha kazá o topák, tán é gárr kóchaga bit, janénay marda kayt o rasit.

Gón marday rasagá, janén sajjahén ráz o habarán, bádsháhay wáhag o morádán, pa áiá sara kant. Mard wati janay péshánigá dróta dant o gwashit: ‘Tará mahrabá ent, shábásh pa tai mehr o wapáyá, taw ke wati hayá pa é mohriá dáshtag, mana zánán ke tai hayáay é mohrén diwál tará rakkénit. Maná pa tai sapá o sapádeliá báwar ent. Agan bádsháhá padá ham tará lóthet, beraw. Mana zánán á ham ke tará gendit, cha wati é gandahén shawrá bajjit.’

Janén wati marday habará zurit. É dega róchá, bádsháhay kased ke kayt gorhá janéna gwashit: ‘Sharr ent, man bándá shapa káyán.’

اے دگه شپا، گوْن نادلکشّیْن دلے چه همے گارّئے راها رهادگَ گیپت و رئوت. گارّئے درنیاما که رسیت، لهتیْن دُزّ آییئے راها بندنت. اے دزّان چه بادشاهئے کلاتا دُزّی کرتگ و همے گارّا چیرَ بنت. جنیْن وتی زندئے سکّی و سوْری، بادشاهئے ناراهیْن لوْٹ و وتی دَلیر و هبران په وتی هئیائے رکّیْنگا گوْن دُزّان کسّهَ کنت.

É dega shapá, gón nádelkasshén delé cha hamé gárray ráhá rahádaga gipt o rawt. Gárray darnyámá ke rasit, lahtén dozz áiay ráhá bandant. É dozzán cha bádsháhay kalátá dozzi kortag o hamé gárrá chéra bant. Janén wati zenday sakki o sóri, bádsháhay náráhén lóth o wati dalir o habarán pa wati hayáay rakkénagá gón dozzán kessaha kant.

آیان هم اے هبرانی اِشکنگا رند، په جنیٖنا بزّگَ بیت و آییا یَلهَ کننت. جنیٖن هم گوْن ترُس و لَرز بادشاهئے کِرّا رئوت. اوْدا که رسیت، نون گوْن بادشاها گوَشیت: ‹او منی مُلک و مردمانی شرپ و اِزّت! من په تئیی واهگ و پرمانا آتککگان. بله بزان که په اے گارّئے کوْچگا، منی مولّ و مراد اے بوتگ که تان آ وهدی بلکیٖن منی مرد بیئیت و برسیت. منی مرد که آتک، من سجّهیٖن راز گوْن آییا گوَشتنت. منی مردا هم، اے وپا که چه من دیست، وت نون منا تئیی کِرّا رئوانی داتگ. گارّئے درنیاما لهتیٖن دزّا منا دیستگ و گوْن منی کسّهئے اِشکنگا، منا یله داتگِش. باریٖن تئیی بادشاهیٖن پتی دل و جبین منی بارئوا چے گوَشیت؟ من انون تئیی اهتیارا آن.›

Áyán ham é habaráni eshkonagá rand, pa janéná bazzaga bit o áiá yalaha kanant. Janén ham gón tors o larz bádsháhay kerrá rawt. Ódá ke rasit, nun gón bádsháhá gwashit: ‘Oo mani molk o mardománi sharap o ezzat! Man pa tai wáhag o parmáná átkagán. Bale bezán ke pa é gárray kóchagá, mani mull o morád é butag ke tán á wahdi balkén mani mard byayt o berasit. Mani mard ke átk, man sajjahén ráz gón áiá gwashtant. Mani mardá ham, é wapá ke cha man dist, wat nun maná tai kerrá rawáni dátag. Gárray darnyámá lahtén dozzá maná distag o gón mani kessahay eshkonagá, maná yalah dátagesh. Bárén tai bádsháhén peti del o jabin mani bárawá ché gwashit? Man annun tai ehtiárá án.’

بادشاه هم کمّے بےتئوارَ بیت و رندا گوَشیت: ‹برئو که تئو منی هم مات و گهار ائے، چه هما راهے که آتکگئے پدا پِر ترّ.› جنێن چه بادشاها شگرے گیپت و وتی لۆگا رئوت.»

نون منی جُست چه تئو اِش انت که: «تئیی هئیالا، دلێرترێن، نێکترێن و بکشندهترێن چه اے مردمان، کجام یکّ اِنت؟ جنێنئے جند، که وتی هئیایی داشت؟ آییئے مرد، که وتی جنێن گۆن رزایت اِشت که بادشاهئے گْوَرا برئوت؟ آ دُزّ، که جنێنِش کار نداشت؟ یا بادشاه، که گۆن وتی زۆر و واکا، چه وتی هئوَسا سر گوَست؟»

کُنٹ بیبیا کندگے جت و یکبرا گوَشتی: «سجّهێنان شاباش اِنت، بله سۆبێن جنێن اِنت که گۆن وتی نێکدلی، هئیا، باور و هۆش و دماگا، چه اے گارّ و بُرز و بلندێن کنڈگانَ گوَزیت.»

Bádsháh ham kammé bétawára bit o randá gwashit: ‘Beraw ke taw mani ham mát o gohár ay, cha hámá ráhé ke átkagay padá per tarr.’ Janén cha bádsháhá shogré gipt o wati lógá rawt.”

Nun mani jost cha taw esh ent ke: “Tai hayálá, delérterén, nékterén o bakshandahterén cha é mardomán, kojám yakk ent? Janénay jend, ke wati hayái dásht? Áiay mard, ke wati janén gón razáyat esht ke bádsháhay gwará berawt? Á dozz, ke janénesh kár nadásht? Yá bádsháh, ke gón wati zór o wáká, cha wati hawasá sar gwast?”

Konth Bibiá kandagé jat o yakbará gwashti: “Sajjahénán shábásh ent, bale sóbén janén ent ke gón wati nékdeli, hayá, báwar o hósh o damágá, cha é gárr o borz o bolandén kandhagána gwazit.”

سئیمی شپا، جنک گێشتر چه پێشا نگران اَت، بله آپکشّئے کسّه و اِسپانک انچش
وشّ اتنت که جنک دلمانگ اَت آ زوتر وتی کسّها بُنگێج بکنت. آپکشّا شاکارگے
جت و گوَشتی: «جی، منی کُنٹ بیبیێن بانُک!

تهلێن تمباک، شیرکنێن هُرماگ، شپ جاه و رۆچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ،
آشکانِ بێدل.

هستاَت رۆچے هستاَت رۆزگارے، هستاَت دگه یک بادشاهے. اے بادشاها
هستاَت یک جنکے. اے جنک انچش وشّ رنگ و زێبا اَت که سئے بادشاهئے چُکّ
آییئے آشکَ بنت. بله اے مهگۆنگێن جنکا نادراهیے سرا بیت. چه مُلّا و کُتّا و دئوا
و درمان درماندگَ بنت.

هکیمے گوَشیت که: ‹آییئے دئوا، زندآپ اِنت.› نون بادشاها گوَشت: ‹هر کَس چه
شما سئیێنان که زندآپ بیاریت، من همائیا زاماتَ کنان.›

Saymi shapá, jenek géshter cha péshá negrán at, bale ápkasshay kessah o espánk anchosh wassh atant ke jenek delmánag at á zutter wati kessahá bongéj bekant. Ápkasshá shákáragé jat o gwashti: “ Ji, mani Konth Bibién bánok!

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché hastat rózgáré, hastat dega yak bádsháhé. É bádsháhá hastat yak jeneké. É jenek anchosh washrang o zébá at ke say bádsháhay chokk áiay ásheka bant. Bale é mahgónagén jeneká nádráhié sará bit. Cha mollá o kottá o dawá o darmán darmándaga bant.

Hakimé gwashit ke: ‘Áiay dawá, zendáp ent.’ Nun bádsháhá gwasht: ‘Harkas cha shomá sayénán ke zendáp byárit, man hamáiá zámáta kanán.’

تان گڑا هر سئیێن آشک راهَ کپنت و رئونت تان زندآپ بیارنت.

چه کزا، هر سئیێنانی سر مان یک شهرے کپیت، بله یکّے چه آیان زندآپا درَ گێجیت. آییا که زندآپ در گێتکگ‌اَت گوَشتی: ‹من باندا نه، پۆشی گۆن یک بۆجیگے رئوان و شهزادگێن بانُکا وتی بانۆرَ کنان›.

آ دگه آشکا هم مان وتی اے سپرا کتابے دستا کپیت که هر چیزّێئے پێشگۆیی آییا مان اِنت. کتابئے چارَگا بیت و یکبرا وانیت که: ‹جنک باندا مریت.›

سئیمی آشکا هم، مان وتی اے سپرا، یک کالیے زرتگ که وتی واهُندا یک رۆچا، هر مُلکے که بلۆٹیت، سرَ کنت. نون هر سئے شئورَ کننت که همے کالیچَها بنندنت و بال کننت.

Tán gorhá har sayén áshek ráha kapant o rawant tán zendáp byárant.

Cha kazá, har sayénáni sar man yak shahré kapit, bale yakké cha áyán zendápá dara géjit. Áiá ke zendáp dar gétkagat gwashti: ‘Man bándá na, póshi gón yak bójigé rawán o shahzádgén bánoká wati bánóra kanán.’

Á dega ásheká ham mán wati é sapará ketábé dastá kapit ke har chizzéay péshgói áiá mán ent. Ketábay cháragá bit o yakbará wánit ke: ‘Jenek bándá merit.’

Saymi ásheká ham, mán wati é sapará, yak kálié zortag ke wati wáhondá yak róchá, har molké ke belóthit, sara kant. Nun har say shawra kanant ke hamé kálichahá benendant o bál kanant.

اے ڈئولا، سوارَ بنت و زندآپا په بادشاها سرَ کننت. جنک هم وارت و دراهَ بیت. نون هر یکّ چه اے آشکان داوا کنت که جنک منیگ اِنت. آییا که زندآپ در گێتککگ‌اَت، گوَشتی: ‹جنکئے دئوا زندآپ بوتگ و من در گێتککگ. اَچه، گڑا جنک منیگ اِنت.›

دومیا گوَشت: ‹اگن منی کتاب مبوتێن و من مچارتێن، زندآپ په وهد سرَ نبوت و جنکَ مُرت. گڑا جنک منیگ اِنت.›

É dhawlá, swára bant o zendápá pa bádsháhá sara kanant. Jenek ham wárt o dráha bit. Nun har yakk cha é áshekán dáwá kant ke jenek manig ent. Áiá ke zendáp dar gétkagat, gwashti: ‘Jenekay dawá zendáp butag o man dar gétkag. Acha, gorhá jenek manig ent.’

Domiá gwasht: ‘Agan mani ketáb mabutén o man macháretén, zendáp pa wahd sara nabut o jeneka mort. Gorhá jenek manig ent.’

سئیمیا گوَشت: ‹اگن منی اَجبّتێن کالیچه مبوتێن، نه زندآپا دردَ وارت و نه کتابئے پێشگوّییا. گڑا جنک منیگ اِنت.› نون بادشاه هئیرانَ مانیت که کجام یک برهکّ اِنت؟

کُنٹ بیبی پدا په هبر درَ کئیت و بے مهتلیا گوَشیت: «بادشاهئے زامات، کالیچهئے واهُند اِنت.»

آپکشّا درّاێنت: «بانُک! نون من بئے و شرت برتگ و تئو سئے رندا په هبر در آتککئے.»

Saymiá gwasht: ‘Agan mani ajabbatén kálicha mabutén, na zendápá darda wárt o na ketábay péshgóiá. Gorhá jenek manig ent.’ Nun bádsháh hayrána mánit ke kojám yak barhakk ent?”

Konth Bibi padá pa habar dara kayt o bé mahtaliá gwashit: “Bádsháhay zámát, kálichahay wáhond ent.”

Ápkasshá darráént: “Bánok! Nun man bay o shart bortag o taw say randá pa habar dar átkagay.”

جنکا آییئے کسّہ همینچک وشّ بوتنت که گوَشتی: «من تئیی جن آن، بله بئے په اے بئے که، هر شپ چه اے کسّهان یکّے په من بجنئے.»

بادشاها هم بچکّ باز دۆستَ بیت و آییا وتی دیوان و دربار و مَهپلانی کسّهگوَ کنت.

کسّه هلاس بوت، من چه همدا گۆن اتان، بادشاها منا دات زرّے، زرّ من کرت هِرّے، هِرّ جُرّا کپت و مُرت و من وتی چادر چنڈِّت و بڈّا کرت و دست هۆرک و هالیگ وتی لۆگا پِر ترّت و آتکان.

Jeneká áiay kessah haminchok wassh butant ke gwashti: “Man tai jan án, bale bay pa é bay ke, har shap cha é kessahán yakké pa man bejanay.”

Bádsháhá ham bachakk báz dósta bit o áiá wati diwán o darbár o mahpeláni kessahgóa kant.

Kessah halás but, man cha hamedá gón atán, bádsháhá maná dát zarré, zarr man kort herré, herr jorrá kapt o mort o man wati cháder chandhet o baddhá kort o dast hórk o hálig wati lógá per tarret o átkán.

بادشاه و اژدیا

تهلیٚن تمباک، شیرکنیٚن هُرماگ، شپ جاه و روٚچ جاه، شهرے گِر و شهرے بِلّ، آشکانِ بیٚدل.

هستاَت روٚچے، هست اَت روٚزگارے، هستاَت یک بادشاهے. اے بادشاها چُکّ نبوت. ملّا و میّا و دم و درمانان در مَنتگاَت، بله په هِچ.

سالانی سال اَت که آییئے بادشاهی باگا یک اژدیایے مان اَت. هر وهدے که پریٚشان و دلتنگَ بوت، تَک و تهنا دیٚم په باگا شت تان ساهتے گوٚن همے اژدیایا ببیت. اژدیایا انچُش هیٚل کرتگاَت، بادشاه باگئے هر نیٚمگا که شت، آ هم راهَ گپت و بےتئوار هما نیٚمگا شت. بادشاه چه اژدیائے اے همراهیا سک وشّ بوت و آییئے اے کاری، په وت یک وپاداریے هسابَ کرت.

Bádsháh o azhdiá

Tahlén tambák, shirkenén hormág, shap jáh o róch jáh, shahré ger o shahré bell, áshekáne bédel.

Hastat róché, hastat rózgáré, hastat yak bádsháhé. É bádsháhá chokka nabut. Mollá o miyá o dam o darmánán dar mantagat, bale pa hech.

Sáláni sál at ke áiay bádsháhi bágá yak azhdiáé mán at. Har wahdé ke préshán o deltanga but, tak o tahná dém pa bágá shot tán sáhaté gón hamé azhdiáyá bebit. Azhdiáyá anchosh hél kortagat, bádsháh bágay har némagá ke shot, á ham ráha gept o bétawár hamá némagá shot. Bádsháh cha azhdiáay é hamráhiá sakk wassha but o áiay é kári, pa wat yak wapádárié hesába kort.

یک رۆچے، بادشاه لۆگا شت و دیستی که شهبانۆ سَکّ گَل و شادان اِنت. زانتی که مرۆچی یک مزنێن هبرے هست. دلا کندان بوت و یکبرا گوَشتی: «منَ زانان که بهتِت پاد آتکگ، بله بگوَش بارێن مردێنے یا جنێن؟»

بادشاها نرمُکێن بچکندے جت و جنئے پێشانیگ چُکرت و اناگت، دێم په کۆٹئے تاکچها شت. جَنا، چه وتی کِرّا بادشاهئے اے اناگتێن رئوگ وشّ نبوت و دێم په آییا راه گپت، بله بادشاها آییئے نێمگا دلگۆش نکرت و هما ڈئولا یگّۆش، ڈنّا چارگا اَت. جن کمّے دێمترا کنزِت و دیستی که آییئے پێشیگێن کندانێن دێم و رو، تهار و پُراندۆه اِنت. دستی مان شاهئے گردنا دئور دات و گۆن نرمُکێن آوازے گوَشتی: «دل و جانُن نَدر باتنت! ترا یکبرا چے بوت؟ بارێن نُنُّکئے جنێن و مردێن بئیگا ترا چُش نگران کرت یا دگه چیزّے؟»

Yak róché, bádsháh lógá shot o disti ke shahbánó sakk gal o shádán ent. Zánti ke maróchi yak mazanén habaré hast. Delá kandán but o yakbará gwashti: “Mana zánán ke bahtet pád átkag, bale begwash bárén mardéné yá janén?”

Bádsháhá narmokén bechkandé jat o janay péshánig chokket o anágat, dém pa kóthay tákchahá shot. Janá, cha wati kerrá bádsháhay é anágatén rawag wassh nabut o dém pa áiá ráh gept, bale bádsháhá áiay némagá delgósh nakort o hamá dhawlá yaggósh, dhanná cháragá at. Jan kammé démterá kenzet o disti ke áiay péshigén kandánén dém o ru, tahár o porandóh ent. Dasti mán sháhay gardená dawr dát o gón narmokén áwázé gwashti: “Del o jánon nadr bátant! Tará yakbará ché but? Bárén nonnokay janén o mardén bayagá tará chosh negrán kort yá dega chizzé?”

بادشاهئے چمّان اَرس گُلگُل بوتنت و رنگی زَرد ترّت. آهے چه دلا کشّت و گوَشتی: «نه جن! منا چه چُکّانی مُسیبت و دردان سکّ ترسیت. چیزّے زانئے نه؟ چُکّ، بےزبان و بےارادگ، یکبرا مئے کُٹّا کپنت. نه پت و مات گچێنَ کننت و نه مُلک و ملّت، نه که هم رنگ و مهزب. تنتنا وتی نامئے پِربندا وت شریکدار نهاَنت، مَهمدَ بنت یا مُهمد. مئے تَب و واهگانی زوٗرێن گلام چُکّ اَنت و چه وت یا چه وتاهتیاریا، دستش گوٗنڈ اِنت. چه اشان گوَستگ، چُکّانی تپلێن دلئے واهگ و تمه، چه مسترێن بادشاهانی واهگان گێشتر و ٹوهتراَنت. آیانی اے شهتبێن واهگان کئے پسّئو دات کرت کنت؟ بله نون اے هبرا بِلّێن، تئو وتارا پهرێز کن.»

گوٗن اے گپّان، کمّے کِنزت و پدا جنئے پێشانیگی چُکرت و دێم په دیوانجاها رهادگ گپت.

Bádsháhay chammán ars golgol butant o rangi zard tarret. Áhé cha delá kasshet o gwashti: “Na jan! Maná cha chokkáni mosibat o dardán sakka torsit. Chizzé zánay na? Chokk, bézobán o béerádag, yakbará may kotthá kapant. Na pet o mát gechéna kanant o na molk o mellat, na ke ham rang o mahzab. Tantaná wati námay perbandá wat sharikdár naant, Mahmada bant yá Mohmad. May tab o wáhagáni zórén golám chokk ant o cha wat yá cha watehtiáriá, dastesh gwandh ent. Cha eshán gwastag, chokkáni teplén delay wáhag o tamah, cha masterén bádsháháni wáhagán géshter o thuhter ant. Áyáni é shahtabén wáhagán kay passaw dát korta kant? Bale nun é habará bellén, taw watárá pahréz kan.”

Gón é gappán, kammé kenzet o padá janay péshánigi chokket o dém pa diwánjáhá rahádag gept.

شاهی دیوّانئے برجاه دارگا رَند، انچُش که آییئے آدت و هێل اَت، پگر کنان، دێم په باگ و اژدیائے گِندگا شت. اژدیا کمّے نزّیک آتک و وتی سری بادشاهئے پادانی سرا اێر کرت. بادشاها هم دستے آییئے جانا کشِّت و گوْن آسودگێن هاترے رهادگ بوت.

انگت شاهی کَسر و کوْٹا نرَستگ‌اَت که وزیر دێما آتک و گوَشتی: «بادشاهئے سرا مبات پرواه. واجه! من گوْن وت همے پگرا اتان، که اگن یک روْچے اے اژدیا چه باگا در کپیت یا بمریت، گڑا تئو چے کنئے؟ تئیی گهترێن همدم، همے گُنگُدام اِنت.»

بادشاها پسّئو دات: «نه نه، چُش مگوَش، که منا بے اے آرامێن گُنگُداما هچ دابا نبیت.»

Sháhi diwánay barjáh dáragá rand, anchosh ke áiay ádat o hél at, pegr kanán, dém pa bág o azhdiáay gendagá shot. Azhdiá kammé nazzik átk o wati sari bádsháhay pádáni sará ér kort. Bádsháhá ham dasté áiay jáná kasshet o gón ásudagén hátéré rahádag but.

Angat sháhi kasr o kóthá narasetagat ke wazir démá átk o gwashti: “Bádsháhay sará mabát parwáh. Wájah! Man gón wat hamé pegrá atán, ke agan yak róché é azhdiá cha bágá dar kapit yá bemerit, gorhá taw ché kanay? Tai gehterén hamdam, hamé gongodám ent.”

Bádsháhá passaw dát: “Na na, chosh magwash, ke maná bé é árámén gongodámá hech dábá nabit.”

بادشاهئے مِهر و اژدیائے دۆستی، رۆچ په رۆچ گێشتر و گێشتر بئیان اَت. اَچ آنگر هم، رۆچ که گوَزان اتنت، بادشاهئے جنئے چِهرگ، گۆن ماه و رۆچانی نزّیکتر بئیگا، ڈْرپشناکتر و مهگۆنگترَ بوت. بادشاه اے بابتا شادان اَت، بله مدام گوَشئے یک اندۆهێئے جمبرا مان آیئے دلئے آسمانا بستگ‌اَت و نگران اَت.

یک سباهے که ڈُهلانی وش‌تئوارێن گرْومبگ، بازارا مَچِّت و هَلهَلهانی تئوارا کلات په سَر زرت، نون بادشاها زانت که مُلکئے نۆکێن هاکما، پاد کلاتئے زرّێن پدانکانی سرا اێر کرتگ. آکبت، نُنُّکێن شهزادگا، وُدارانی بهار سبزێنت و مات و پتی گۆن وتی بِچکندگان په مُراد رسێنتنت.

سال و ماه و رۆچ گوَستنت. نُنُّک کم کم ٹوهتر بوت. باگئے سئیلا شت و گۆن مُرگ و باگئے داشتگێن توتی و اژدیایا لئیبیَ کرت. شهزادگا هم، بادشاهێن پتئے ڈئولا، اژدیا دۆستَ بوت و گێشتر چه پِتا، گۆن آییا دلگۆش اَت.

Bádsháhay mehr o azhdiáay dósti, róch pa róch géshter o géshter bayán at. Ach ángor ham, róch ke gwazán atant, bádsháhay janay chehrag, gón máh o rócháni nazzikter bayagá, drapshnákter o mahgónagtera but. Bádsháh é bábatá shádán at, bale modám gwashay yak andóhéay jambará mán áiay delay ásmáná bastagat o negrán at.

Yak sabáhé ke dhohláni washtawárén grumbag, bázárá macchet o halhalaháni tawárá kalát pa sar zort, nun bádsháhá zánt ke molkay nókén hákemá, pád kalátay zarrén padánkáni sará ér kortag. Ákebat, nonnokén shahzádagá, wadáráni bahár sabzént o mát o peti gón wati bechkandagán pa morád raséntant.

Sál o máh o róch gwastant. Nonnok kam kam thuhter but. Bágay saylá shot o gón morg o bágay dáshtagén tuti o azhdiáyá laybia kort. Shahzádagá ham, bádsháhén petay dhawlá, azhdiá dósta but o géshter cha petá, gón áiá delgósh at.

جی ھئو! رۆچ و رۆزگار، ھر رۆچ وتی رھرئوێن بۆرا سوار اِنت و گۆن ناگتێن ٹُپاکانی شِلسرێن ھنجرا، بازێنیئے جان و دلا ٹپّیگَ کنت. شھزادگ دہ پانزہ سالگ بوت و یک رۆچے گوازی گوازیا، اژدیا زھر گپت و شھزادگئے پادی دپ جت. شھزادگا ھم مَھتل نکرت و گۆن وتی زاگ‌داتگێن زھما، اژدیائے دُمبی گڈِّت و سِست.

گۆن دمبئے گُڈَّگا، اژدیایا ھم دپ پَچ کرت و شھزادگی یک دپارے کرت و اێر برت.

Ji haw! Róch o rózgár, har róch wati rahrawén bórá swár ent o gón nágatén topákáni shelsarén hanjará, bázénéay ján o delá thappiga kant. Shahzádag dah pánzdah sálag but o yak róché gwázi gwáziá, azhdiá zahr gept o shahzádagay pádi dap jat. Shahzádagá ham mahtal nakort o gón wati zágdátagén zahmá, azhdiáay dombi goddhet o sest.

Gón dombay goddhagá, azhdiáyá ham dap pach kort o shahzádagi yak dapáré kort o ér bort.

بادشاه که چه اے ناگتێن، دردناکێن تُپاکا سهیگ بوت، تُست و بێهۆش بوت. وهدے که هۆش آتک، گوَشتی: «برئوێت اژدیایا بیارێت تان بزانان که آییا په چے چُش کرت؟» وزیرا گوَشت: «جِی، اژدیا ٹپّیگ اِنت. کمّے اۆپار کنێت، کارێنی.»

باگپان در بوت و وزیر، آییئے پدا کپت و گوَشتی: «انّون، اے وهدا بادشاه چه گئیز و گزَبا پُرجۆش اِنت و شرّێن شئورے بُرّتَ نکنت. اگن نون پرمان بکنت اژدیایا بکُشێن، بلکێن رندا پشۆمان ببیت و مارا په اے هُکمئے منّگا ملامت بکنت. آییا اژدیا چُکّئے کِساسا دۆستَ بیت.» باگپانا سرکِچ وارت و گوَشتی: «هئو.»

بله آ هر دوێن انگت سهیگ نهاتنت که اژدیایا دێر انت زهر زرتگ و چه باگا در کپتگ و دێم په ناکجاآباتان شتگ. وهدے باگپانا اے هبر زانت، گۆن وزیرا گوَشتی: «نون چۆن کنێن که اژدیا زهر گپتگ و په بێه و بُن در شتگ؟» وزیر هم اَچ اے هبرا، مان اندۆه و گرانێن وتاۆمانے کپت.

Bádsháh ke cha é nágatén, dardnákén topáká sahig but, tost o béhósh but. Wahdé ke hósh átk, gwashti: “Berawét, azhdiáyá byárét tán bezánán ke áiá pa ché chosh kort?” Wazirá gwasht: “Ji, azhdiá thappig ent. Kammé ópár kanét, káréni.”

Bágpán dar but o wazir, áiay padá kapt o gwashti: “Annun, é wahdá bádsháh cha gayz o gazabá porjósh ent o sharrén shawré borreta nakant. Agan nun parmán bekant azhdiáyá bekoshén, balkén randá pashómán bebit o márá pa é hokmay mannagá malámat bekant. Áiá azhdiá chokkay kesásá dósta bit.” Bágpáná sarkech wárt o gwashti: “Haw.”

Bale á har doén angat sahig naatant ke azhdiáyá dér ent zahr zortag o cha bágá dar kaptag o dém pa nákojáábátán shotag. Wahdé bágpáná é habar zánt, gón wazirá gwashti: “Nun chón kanén ke azhdiá zahr geptag o pa béh o bon dar shotag?” Wazir ham ach é habará, mán andóh o granén watómáné kapt.

دیگرئے وهدا، رۆنندئے نزّیکا، بادشاه گۆن دردناکێن دل و ٹپّیگێن تهمبُلے باگا در بوت و وزیر آییئے رندا. هر دوێن آرام و بےتئوار، گُل و پُلّانی درنیاما کدم جنان دێما شتنت. بادشاهئے چمّانی تها اَرس مان کپتگ‌اَت و نُک هُشک و دپ رها بوتگ‌اَت.

گۆن اژدیائے نگِندگا، هزار بےبُنێن جُستانی زِرا بُکّتگ‌اَت و تَهمی نکرت په جُستێا دپ پَچ بکنت. وزیر هم همے دردناکێن وداریئے آسا سُچان اَت که اگن اژدیائے جُستا بگیپت، چۆنێن پسّئوے پێشی بکنان. بله په هئیر گوَست و آییا جستے نگپت.

بازێن رۆچے گوَست و بادشاه چه وتی کَسر و کۆٹا در نبوت. شاهی دیوانا نیاتک و مهمان و مردمانی دێما هم نِنشت. بادشاهئے جَن، چه وتی شهزادگێن بچئے ناگتێن مرک و آ جانسۆچێن ٹُپاکا، مُنج و مار اَت و توتّل و مَتا، تاکئے دپا کپتگ‌اَت و گۆن هچکَسا هبرئَ نکرت. بادشاهێن جۆدئے اندۆهان، چه واک و توانا پِرّێنتگ‌اَت.

Digaray wahdá, rónenday nazziká, bádsháh gón dardnákén del o thappigén tahambolé bágá dar but o wazir áiay randá. Har doén árám o bétawár, gol o polláni darnyámá kadam janán démá shotant. Bádsháhay chammáni tahá ars mán kaptagat o nok hoshk o dap rahá butagat.

Gón azhdiáay nagendagá, hazár bébonén jostáni zerá bokketagat o tahmi nakort pa jostéá dap pach bekant. Wazir ham hamé dardnákén wadáray ásá sochán at ke agan azhdiáay jostá begipt, chónén passawé péshi bekanán. Bale pa hayr gwast o áiá josté nagept.

Bázén róché gwast o bádsháh cha wati kasr o kóthá dar nabut. Sháhi diwáná nayátk o mehmán o mardománi démá ham nanesht. Bádsháhay jan, cha wati shahzádagén bachay nágatén mark o á jánsóchén topáká, monj o már at o tuttal o matá, tákay dapá kaptagat o gón hechkasá habaria nakort. Bádsháhén jóday andóhán, cha wák o twáná perréntagat.

یک سارت و زمستانی سباھے کہ چہ کلاتئے بُرج و کُنگرھانی شَما رُژن وتی تلاھێن برانزا تالان کنگا اَت، اناگتا وزیرئے دروازگئے ٹُکّێنگا آ جَہ سرّێنت. دروازگ کہ پَچ بوت وزیرا گوَشت: «ھان بارێن؟ چی اِنت؟» کارداریا گوَشت: «بادشاہ ترا لۆٹیت.» وزیر پہ اشتاپے پاد آتک و دێم پہ کلاتا رھادگ بوت.

اۆدا کہ رَست، دیستی بادشاھئے ڈیلّ و درۆشما، مرۆچی چہ رُژنئے تلاھێن چھرگا رنگ زرتگ و ترپناک اِنت. آییئے دل ھم وشّ بوت، گۆن کندانێن دپے، شاھئے درود و درھبات گوَشگا دِرکّت. گڑا بادشاھا گوَشت: «او وزیر! منَ زانان کہ اژدیایا سِلّ زھر زرتگ، یا ھم بلکێن پہ دمبئے برّگئے ھاترا چہ منی دێما شرمناک اِنت، کہ منی چُکّی وارتگ. بلہ نون من چہ آییا دردناکتر آن، چیا کہ من نون ھر دوێن چہ دست داتگ و باھێنتگ‌اَنت، ھم چُکّ و ھم وتی دۆستێن اژدیا. منی جانئے ھئوپ و اندۆہ دو اَنت. برئوێت و پہ ھر داب مَنتگ، آییا در گێجێت و بیارێت.»

Yak sárt o zemestáni sabáhé ke cha kalátay borj o kongoraháni shamá rozhn wati teláhén bránzá tálán kanagá at, anágatá waziray darwázagay thokkénagá á jah serrént. Darwázag ke pach but wazirá gwasht: “Hán bárén? Chi ent?” Kárdáréá gwasht: “Bádsháh tará lóthit.” Wazir pa eshtápé pád átk o dém pa kalátá rahádag but.

Ódá ke raset, disti bádsháhay dhill o dróshomá, maróchi cha rozhnay teláhén chehragá rang zortag o trepnák ent. Áiay del ham wassh but, gón kandánén dapé, sháhay drud o drahbát gwashagá drekket. Gorhá bádsháhá gwasht: “Oo wazir! Mana zánán ke azhdiáyá sell zahr zortag, yá ham balkén pa dombay borragay háterá cha mani démá sharmnák ent, ke mani chokki wártag. Bale nun man cha áiá dardnákter án, chiá ke man nun har doén cha dast dátag o báhéntagant, ham chokk o ham wati dóstén azhdiá. Mani jánay hawp o andóh do ant. Berawét o pa har dáb mantag, áiá dar géjét o byárét.”

وزیرا چه شاهی لشکرا سئے رُمب در چِگِست و دێم په جنگل و کۆه و گیابانا رئوان کرت. آکبت لشکرئے رُمبّا اژدیا دیست و هرچنت گۆن آییا مِنَّت و زاریءِاِش کرت، بله اژدیا په رئوگا رازیگ نبوت. تان آهِرا، آیان اژدیا په زۆر گپت و بادشاهئے دربارا آورت.

بادشاهئے چمّ که په اژدیایا کپتنت، مان یک دوگۆنگێن هالتے دچار کپت، چه شهزادگێن چُکّئے مرکا گمناک و چه اژدیائے ڈْوارگێن دیدارا گلناک اَت.

بازێن وهد و دمانێا رند، که چه پگر و اندێشگا هلاس بوتگ‌اَت، گوَشتی: «هان، اژدیا! نون منی چُکّ پدا نیئیت، ترا په چے چه دستا بدئیان، بله بمنّ که تئو مزنێن رَدے جت.»

Wazirá cha sháhi lashkará say romb dar chegest o dém pa jangal o kóh o gyábáná rawán kort. Ákebat lashkaray rombá azhdiá dist o harchont gón áiá mennat o záriésh kort, bale azhdiá pa rawagá rázig nabut. Tán áherá, áyán azhdiá pa zór gept o bádsháhay darbárá áwort.

Bádsháhay chamm ke pa azhdiáyá kaptant, mán yak dogónagén hálaté dochár kapt, cha shahzádagén chokkay marká gamnák o cha azhdiáay dwáragén didárá galnák at.

Bázén wahd o damánéá rand, ke cha pegr o andéshagá halás butagat, gwashti: “Hán, azhdiá! Nun mani chokk padá nayayt, tará pa ché cha dastá bedayán, bale bemann ke taw mazanén radé jat.”

اژدیایا پوشّارگے جت و رندا، اَرسی چه چمّان رِتکنت. انچش که زمین ترّ بوت، گوَشتی: «او بادشاه! منی پشۆمانی و تئیی پَهلّی، ما هر دوێنان سوتّے نبکشیت. تان منا دُمب و ترا بچک یاد اِنت، منی و تئیی دۆستی برباد اِنت.»

Azhdiáyá pussháragé jat o randá, arsi cha chammán retkant. Anchosh ke zemin tarr but, gwashti: “Oo bádsháh! Mani pashómáni o tai pahelli, má har doénán sutté nabakshit. Tán maná domb o tará bachak yád ent, mani o tai dósti barbád ent.”

گۆن اے گپّا، پُشتی مان دات و گۆن گرێتگێن چمّے رهادگ بوت و شت. بادشاه و اژدیائے کسّه چه همدا آسر بوت.

Gón é gappá, poshti mán dát o gón grétagén chammé rahádag but o shot. Bádsháh o azhdiáay kessa cha hamedá ásar but.

اژدیایا پدا دێم په جنگلئے رئوگا پێسر منا دات یک مارمُهرگے، من شتان چاتا په آپئے کشّگا، مارمُهرگ چاتا کپت و گار بوت و من گۆن هۆرکێن کیسّگے پِر ترّت و لۆگا آتکان.

Azhdiáyá padá dém pa jangalay rawagá pésar maná dát yak mármohragé, man shotán chátá pa ápay kasshagá, mármohrag chátá kapt o gár but o man gón hórkén kissagé per tarret o lógá átkán.